

நான்

மலர்

11

உளவியல் மஞ்சரி

இதழ் 5

குடும்பம்

வினா
புத்தி

வினா

த புத்தி வினாவுக்கு உதவினாது

கற்பனை

நான்

உளனியல் மஞ்சரி

மலர் 10

இதழ் 5

புரட்டாசி - ஐப்பசி
1984

‘நான் வளர்ந்தால் நாம் வளர்வோம்’

ஆசிரியர்:

வினசுந்ற் பற்றிக் O M. I., B. A.

இணை ஆசிரியர்:

ஜீவா போல் O. M. I., B. Th.

துணை ஆசிரியர்கள்:

ஸ்ரணி அன்ரணி

பீற்றர்

ராஜன் மங்களா

ஜீவனதாஸ்

தொடர்பு:

F. L. N. குருஸ்

லீனஸ் சோய்ஸா

விளம்பரம்:

செபஸ்ரீயன்

விநியோகம்:

நீக்கிவஸ்

ஆலோசகர்கள்:

வண. E. யேசுதாசன்

O. M. I.

வண. H. ஜெபநேசன்

M. A.

வண. M. போல்

O. M. I., B. Th.

வண. J. லம்பேட்

O. M. I.

முகவரி:

“நான்”

அ. ம. தி. குருமடம்

கொழும்புத்துறை

யாழ்ப்பாணம்

அடுத்து வெளி வருகின்றது!

முதுமை

உங்கள் ஆக்கங்களை

உடனே அனுப்பி வைப்புகள்

இவ்விதழில்

* கணவனுக்கு ஒரு கடிதம்
(கவிதை)

* குடும்பம் ஒரு கதம்பம்
(சிறுகதை)

* இணைவது பிரிவதற்கல்ல
(சிறுகதை)

* அன்பான குடும்பம் உருவாக
(கட்டுரை)

* ‘நான்’ கேள்வி பதில்கள்

கருத்துக் குவியல் இல. 35

“முதுமையில் இளமை
காண விழைவது நியாயமாகுமா”

உங்கள் கருத்துக்களை சார்பாக
வோ அல்லது எதிராகவோ
எழுதி கார்த்திகை 15ம் திகதிக்கு
முன்னதாக அனுப்பி வைப்புகள்.

சந்தா விபரம்:

ஈராண்டு சந்தா ரூ. 28-00

ஓராண்டு சந்தா ரூ. 15-00

தனிப்பிரதி ரூ. 2-25

பணம் பெறும் கந்தோர்:

கொழும்புத்துறை.

திட்டமிட்டுக் கட்டப்படுகின்றது

“நீ எனக்கு முன்னே நடந்தால் நான்
 உன்னை இழந்துவிடக் கூடும்
 நீ என் பின்னே நடந்தால் நான்
 உன்னை மறந்துவிடக் கூடும்
 எனவே, என் கண்ணே என்னுடன்
 சரிசமமாக நடந்து வா”

— இது ஓர் ஆங்கிலக் கவி

அடக்குதலும் அடிமைப்படுத்தலும் அநாகரீகமான செயற்பாடுகள். உபத்திரவம் கொடுத்தலும் ஊறு விளைவித்தலும் வேண்டப்படாத வினை எச்சங்கள். அன்பு செய்தலும் அள்ளிக் கொடுத்தலுமே குடும்ப நல்லுறவிற்கு அடித்தளமாகும். உடல் - பொருள் உள்ளம் - ஆன்மீகம் சார் பரிமாற்றமே (Transaction) பகுத்தறிவு மிக்க, பரிசுத்தமான குடும்ப வாழ்க்கைக்கு உயிருட்டம் அளிப்பதாகும்.

ஒருவர் ஒருவருக்கு வாழ்வு வழங்குகின்ற, ஒருவரை ஒருவர் வாழவைக்கின்ற நிபந்தனையில்லாத் தியாக அன்பினைக் (Unconditional Sacrificial Love) கொண்டு திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்ட குடும்பத்தில் அதிகார மிரட்டலோ ஆணவச் செருக்கோ இருக்கமாட்டாது; அந்தரங்கங்கள் அம்பலப்படுத்தப்படமாட்டாது; சந்தேகங்கள் சஞ்சரிக் காது. அங்கு சம உரிமை, சம மதிப்பு, சம பகிர்வு, சம மகிழ்ச்சி போன்றவற்றை வெளிக்காட்டுகின்ற ஜனநாயக முறையே நடைமுறைப்படுத்தப்படும். பெற்றோர் - பிள்ளைகள், கணவன் - மனைவி இவர்களிடையே விளங்கும் தன்மையும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளும் தன்மையும் விவேகமாயும் வேகமாயும் வளர்க்கப்படும். எனவே, அங்கு அமைதியும் ஆனந்தமும் கரைபுரண்டோடும்; தன்மதிப்பும் தன்மானமும் கௌரவிக்கப்படும்.

— ஆசிரியர்

கணவனுக்கு ஒரு கடிதம் — 1

புதுமாய் பிள்ளையாய்
புக்ககம்
வந்த நாள்முதல்
நான் விதம்
விதமாய்ச் சமைத்து
பதமாய் இறக்கி
இதமாய்த் தந்தும் ;
நீங்களோ
உறைப்புப் போதாது,
உப்புப் போதாது
என்று
ஏதேதோ
நொண்டிச் சாட்டுகளின் மூலம்
தூக்கி வீசுகிறீர்கள்.

×

உங்களது
போக்கை எண்ணி
கண்ணீர் விடுகிறேன்
எனது
கண்ணீரின் மூலம்
நீங்களோ கரையவில்லை
மாறாக,
என் கண்ணீரில்
நானே கரைகிறேன்.

×

நீங்கள் பேசினீர்கள்,
நான் செவிமடுத்தேன்
அது முதலிரவில் ;
இது முதல்
நித்தமும்
நீங்கள் ஏசுகிறீர்கள்
நான் செவிமடுக்கவில்லை
பதிலாக,
விழி மடக்குகிறேன்.

×

நான் 4

பாதிநாள் — ஓயாமல்
குடிக்கிறீர்கள் ;
மீதி நாள் — ஓயாமல்
சண்டை போடுகிறீர்கள் ;
உங்கள்
கனல் தெறிக்கும் கோபங்களை
என்
கன்னத்தில்
காட்டுகிறீர்கள்.

×

எனக்கென்று
எந்த
உடமைகளுமில்லை.
நீங்கள் குடிவெறியில்
உதைக்க, உடைக்க
உங்களுக்கென்று
இப்போது
சட்டிபானை களுமில்லை.

×

எந்த வேலையையும்
என்னையே செய்யும்படி
வற்புறுத்துகிறீர்கள்.
மாறாக,
நீங்களோ
எவ்வகையிலும்
எள்ளளவும்
ஓத்தாசை புரிவதில்லை.
'வேலைக் காரி'
எமக்குத்
தேவையில்லை யென
அன்று
மாமா சொன்னதன்
மர்மம்
இன்றுதான்
புரிகிறது.

×

எப்போதும் எரிந்து விழுந்து
எடுத்தெறிந்து ஏசும் நீங்கள்
அன்பொழுக
பட்டர் பூசி
என்னை அழைப்பது
காலே வேளையில்
உங்கள் 'ஷு'வுக்குப்
'பொலிஷ்' பூசவே.

x

என்னைக் காதலிக்கையில்
நீங்கள்

உயிரைத் தருவதாக
உளறிய தென்னவோ
உண்மைதான்.
அதற்காக
உங்கள்
உயிரை
நான் கேட்கவில்லை;
என் உயிரை
எடுங்களென்றே!

கரம்பொனூர்
றமேஷ் வேதநாயகம்

கணவனுக்கு ஒரு கடிதம் — 2

கண்ட நாள் முதல்
கண்ணே மணியே,
கற்கண்டே கரும்பே — என்று
இனிக்கப் பேசி
இனிமையான மணவாளகை — என்
இல்லம் புகுந்தீர்கள் — அன்றிலிருந்து
என் இனிமையான வாழ்க்கை போய்
உங்களது இனி - மை (My) ஆகிவிட்டது.

பஞ்ச வர்ணக் கிளியே
பதி எனக்கு — நீ
பரிமாறும் உணவில்
அறுசுவை நிரம்பி வழிகிறதே,
உன் கைபட்டாலே — போதும்
என்று புகழ்ந்தீர்களே — இப்போ
அறவே சுவையற்றுப்போன மர்மம்தான் என்ன?

அன்று பெட்டிப் பாம்பாக இருந்தனீங்கள்
இன்று பாதிநாள் மனிதகைவும்
மீதிநாள் மிருகமாகவும் — மாறி
பாத்திரங்களை எல்லாம் உருட்டித் தள்ளுகின்றீர்களே;
மது போதையில் மதங்கொள்கின் றீர்களே!

நான் 5

நீங்கள் பேசினீர்கள் நான் செவிமடுத்தேன்
 அது முதலிரவில் — அது முதல் இரவில்
 நீங்கள் பேசுகின்றீர்கள் மது போதையில்
 நான் தவிக்கின்றேன் மன வேதனையில்.
 சின்ன வீடு சீதனம் தந்தாலும் போதும் — நான்
 சிற்றிடையாளுடன் குடியிருக்க
 என்று பேசிய நீங்கள் இப்போ
 சின்ன வீடு நாடிப் போவதேன்?

“எனக்கு எதுவும் தேவையில்லை
 உங்கள் மகளுக்குக் கொடுக்க
 விரும்பினால் கொடுங்கள்,” என்று கூறி
 ஒரு வருடம் கூட ஆகவில்லையே
 அதற்குள் என் நகைகளை வெற்றுப் போத்தல்
 உருவில் வைத்திருக்கின்றீர்களே.

“நெஞ்சம் மறப்பதில்லை”
 “எங்கே நீயோ நானும் அங்கே”
 “எங்கிருந்த போதும் மறக்கமுடியுமா”
 “அன்பே நீ அங்கே நான் இங்கே”
 என்றெல்லாம் பாடிய நீங்களா
 “ஒரு மூடன் கதை சொன்னால்”
 என்று பாடுகின்றீர்கள்?

உங்களைக் காதலிக்கையில்
 உயிரைத் தருவதாக
 உளறியது உண்மைதான்.
 அதற்காக “அடித்தடித்து”
 எடுக்கவா வேண்டும்?

செல்வி A. மறியா — பாஷையூர்

பெண்ணுக்கோர் அழகை மடல்

ஒரு பெண் 3 வயதில் அழுவது ஐஸ்பழத்திற்காக

— அது குழந்தைப் பருவம்

13 வயதில் அழுவது புது உடைக்காக — அது இளமைப் பருவம்

திருமணமாகி 23 வயதில் அழுவது சம்பளத்திற்காக

— அது தாம்பத்திய வாழ்வு

33 வயதில் அழுவது கணவனையும் குழந்தைகளையும் கருத்தாய்ப்

பராமரிக்க

— அது குடும்பம்

குடும்ப வாழ்வின் முடிவு மட்டும் பெண் அழுதுதான் தீரவேண்டுமா?

நான் 6

சாதாரணமாக பெற்றோர்களும் பிள்ளைகளும் சேர்ந்தே ஒரு கூட்டு அங்கத்துவத் தொகுதியினையே குடும்பம் என்று குறிக்கிறோம். அந்த வகையில் இவர்களது அங்கத்துவத்தின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் விமர்சனங்களால் மதிப்பிடப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், குடும்பத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட அங்கத்தினரின் முடிவு ஒரு குடும்ப முடிவாக அமையமாட்டாது. ஆகவே எல்லா அங்கத்தினரது உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளும் அலசி ஆராயப்பட்டு அக்குடும்பத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படல் வேண்டும். அந்த வகையில் அங்கத்தினர்களது உணர்வுகள் ஒரு சிந்தனையின் கீழ் மையப்படுத்தப்படும் போதுதான் குடும்பத்தின் பண்பு பரிபூரணப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்த ரீதியில் குடும்பங்கள் சிறப்புற அமைய அங்கத்தினரிடையே விளங்கிக் கொள்ளும் தன்மை (Understandings) அவசியம் என்பது தெளிவாகிறது.

மையப்படுத்தப்பட வேண்டிய சிந்தனை :-

குடும்ப வாழ்க்கையைப் பற்றிய தத்துவ அறிவு முக்கியமன்று. அன்றாட வாழ்வில் நடப்பதை உள்ளபடியே உற்று நோக்குவதுதான் முக்கியம். ஆனால் அங்கத்தினரின் எந்த நடவடிக்கையும் அவர்களது சிந்தனையின் அடியாகக் கொண்டே ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. அதே வேளை ஒரு பண்புள்ள குடும்பம் தன் அங்கத்தவர்களுக்கு சிந்தனா சக்தியை அளிக்க முடியும். அதாவது பண்புள்ள குடும்பம் ஒன்று தங்களைத்தாம் விளங்கிக் கொள்ளும் நிலைப்பாட்டில் இருந்து மற்றவர்களின் உணர்வுகளையும் அறிந்து கொள்கிறார்கள். இந்த வகையில் ஒவ்வொரு அங்கத்துவமும் தனது குடும்ப மேம்பாட்டினை மனதில் இருத்திக்கொண்டு சிந்திக்க முற்படுகிறான். இந்நிலையில் ஒருவருக்கொருவர் கருத்து முரண்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பர். ஆகவே முக்கியமாக இங்கு “குடும்ப அங்கத்தவர்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் நடப்பதை உற்று நோக்கும்போது சம்பந்தப்பட்டவர்களின் சூழ்நிலையில் நின்றுதான் உற்று நோக்க வேண்டும்” அதாவது உரியவரை மையப்படுத்தித்தான் எதனையும் விளங்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

திறமையின் அடிப்படையில் திட்டமிடப்படும் வாழ்க்கை :-

திட்டமிடப்பட்ட வாழ்க்கையின் ஊடாக இசைந்து வாழ முற்படும் போதுதான் குடும்பத்தின் நிலைப்பாடு பூரணப்படுத்தப்படுகின்றது. குடும்பத்தினுள் கருத்து முரண்பாடுகள் காணப்பட்டாலும்

வாழ்க்கைத் திட்டங்களை வகுக்கும் போது அங்கத்தினரின் மதிப்பீடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். திட்டமிட்ட வாழ்க்கையினால்தான் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை என்ன என்பது தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றது. திட்டங்கள் வகுக்கப்படும் போது செயல் நிலைக்கு உட்படுத்தப்படக்கூடியவையாக அமைவதோடு குடும்ப அங்கத்தவர் ஒவ்வொருவரின் திறமையும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.

பணிந்துபோதல்தான் உண்மையான எளிமை :-

குடும்பம் என்ற சொல்லின் அழகு அங்கத்தவர்களின் விட்டுக் கொடுக்கும் தன்மையைப் பொறுத்தே அமைகின்றது. ஏனெனில் ஒருவன் தன்னை மற்றவர்களின் வாழ்க்கைக்காக முற்றாக இழப்பதில் தான் அழகு இருக்கிறது. அதாவது ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் மற்றவர்களின் சிந்தனைக்கு மதிப்பு அளிக்கும் போது மனம் நிறைவு பெறவேண்டும். இங்கு தன்னை இழப்பதற்கு அல்லது மற்றவர்களின் சிந்தனைக்கு மதிப்பு அளிப்பதற்கு கடுமையான எளிமை நிறைந்த வாழ்க்கையே சாத்தியமாகும். இங்கு எளிமை என்பது என்ன? இது சாத்திரங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு பூசாரியின் எளிமை அன்று; உணவு, உடை ஆகியவற்றிலுள்ள எளிமை அன்று. மாறாக நிறைவான “பணிவின்” உருவமாய் விளங்கும் முழுமையான எளிமை தான் அந்தக் கடுமையான எளிமை. இந்த எளிமைதான் குடும்ப வாழ்க்கையினை அழகு படுத்தும் நிறைவான செயற்பாடு.

குடும்பத்தின் வளர்ச்சிப்படியும் நோக்கமும் :-

நமது இருப்பானது (Existence) உறவின் அடிப்படையிலேயே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உறவு என்பது தனிமனிதன், குடும்பம், சமுதாயம் என்ற படிமுறைகளில் வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டு செல்கிறது. தனி மனிதர்களின் சேர்க்கையினால் உருவாகும் குடும்பத்தினால்தான் முழுமையான மனிதர்களை உருவாக்க முடிகின்றது. மனிதர்கள் உருவாக குடும்பங்கள் உதவி செய்யாவிடில் உறவுகள் மழுங்கடிக்கப்படுகின்றன. அந்த வகையில் சிறந்த மனிதர்களை சமுதாயத்திற்கு அளிக்க வேண்டிய கடமை குடும்பங்களுக்கு உண்டு. குடும்பத்தினால் சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்படும் மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருவருக்கொருவர் பயன்படும் உளப்போக்கினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அப்படி இல்லாவிடில் சமுதாயம் முழுவதும் பலமுரண்பாடுகளையும் எதிர்ப்புக்களையும் தங்களுக்குள் மாத்திரமல்லாமல் வேறு சமுதாயத்தின் மேலும் கொண்டிருக்கும். இவ்வகையில் சமுதாயத்தின் சுபீட்சத்திற்கு குடும்பங்கள் முழுமையான பங்கினை வகிக்கின்றது.

குடும்பம் ஒரு கதம்பம்

வி. மைக்கல் கொலின்
திருகோணமலை.

ஆனும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கி இவ்வையகம் தழைக்குமாம் — பாரதி.

“என்ன கமலா சட்டைத் ‘தெறி’ விழுந்திருக்கு அதை பொருத்தாம இருக்கிறாய்?” கோபத்துடன் இரைந்தான் பீற்றர்.

“அத்தான் இந்த சேட் உங்களுக்கு மெச்சா இருக்கு இதை போடுங்கோ” — கமலா கொடுத்த சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு ஆபீஸுக்குப் புறப்பட்டு போனான் பீற்றர். இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பீற்றரின் தங்கை உமா கமலாவின் அருகில் வந்தாள். “என்ன அண்ணி இது. அவர் கண்ட பாட்டில கத்திட்டுப் போரூர் நீங்க சும்மா இருக்கீங்க?”

“உமா கணவனுக்கு அடங்கி நடப்பதுதான் பெண்ணிற்கு அழகு. திருமணம் ஆனவுடன் ஒரு பெண்ணின் தாய்விடே கணவன் தான்.”

“அண்ணி உங்கள மாதிரி சிலபேர் இப்படி பேசறதால்தான், ஆண்களுக்கு தெம்பாபோயிருது. அதான் அவர்கள் எங்கள நாய்கள்மாதிரி நடத்துறாங்க.”

“இல்ல உமா கணவனுக்கு சேவை செய்து அவனுக்கு அடங்கி நடப்பதிலேதான் ஒரு பெண் முழு இன்பம் காணுகின்றாள்.”

“பாரதியார் ‘பெண்களுக்கும் சுதந்திரம் வேண்டும்’ என்று பாடியிருக்கார் அத மறந்துட்டீங்களா? அண்ணி.”

“அதை நான் மறக்கல்ல உமா. ஆனா இப்பத்த பெண்கள் கணவனைத் தங்களுக்கு அடக்குவதுதான் சுதந்திரம் என நினைக்கிறார்கள். கணவனுக்கு மனைவி அடங்கி நடக்கும் போது அவனும் அவளுக்கு சுதந்திரம் அளிக்கிறான். அதை நீ புரியலையா?”

“அண்ணி என்னைப்பார்த்தீங்களா? நான் எனது கணவனை எப்படி ஆட்டிப்படைக்கிறேன் என்று.”

“உமா எப்போது கணவன் மனைவிக்கு அடிமையாகிறானோ, அப்பவே அவர்களுடைய குடும்பம் கலைகின்றது.”

“போங்கண்ணி. உங்களுக்கு சுதந்திரமே தெரியாது. கணவனுக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, சொல்லி அடிமையாகவே போயிட்டீங்க.”

கமலா தன்னுள் சிரித்துக் கொண்டாள்.

அன்று மாலை உமா ‘ஓ’ வென கதறி அழத் தொடங்கி விட்டாள். அதற்குக் காரணம் அவளது கணவன் வசந்தன் எழுதி வைத்துச் சென்ற கடிதமே. கமலா பீற்றருக்கு வசந்தனின் கடிதத்தை வாசித்துக் காட்டினாள்.

‘சுதந்திரப் பெண்ணே.

உனது சுதந்திரத்திற்கு நீ என்னை பலியிட முற்படுகிறாய். பாரதி பெண்களின் சுதந்திரத்தைப் பற்றி பாடினாள். ஆனால் அதே பாரதி தான்.

‘வினையடி நீ யெனக்கு

மேவும் விரல் நானுனக்கு’ என பாடியிருக்கிறாள்.

பெண்கள் விணைகள். அதை மீட்ட மேவும் விரலான நாம் இல்லாவிடில் விணை எங்கே? விரலுக்கு அடிமையாகி விணை ராகமிசைக் காவிடில் விணையின் மகிமை என்ன? ‘குடும்பம் ஒரு கதம்பம்’ என பாடினாள் ஒரு கவிஞன், ஆனால் நீ ‘குடும்பம் ஒரு நரகம்’ என பாடி விட்டாய் பெண்ணே. ஆனால் நான் உன்னை மன்னிக்கத் தயாராக இருக்கின்றேன். என்று உனது மூட சுதந்திரப் பசியை விட்டு என்னைத்தேடி வருகின்றாயோ, அன்று எமது குடும்பம் ஒரு கதம்பமாக மாறும்

தற்சமயம் விடைபெறும்

உனது கணவன் — வசந்தன்.

அக்கடிதத்தைப் படித்ததும் மூவரும் சேர்ந்து வசந்தனின் வீட்டிற்குச் சென்றனர். உமா வசந்தனின் காலில் விழுந்து “என்னை மன்னித்து விடுங்கள் அத்தான்” என கதறிக் கதறி அழுதாள். வசந்தன் அவளை ஆதரவாக அணைத்துக் கொண்டான்.

“உமா இங்கே பெண் உரிமை என்பதே ஒரு பைத்தியக்காரத் தனமான விஷயம். கட்டிய கணவனை எதிர்த்துப் போறதையே கண்டவங்க கிட்ட சிரிச்சுப் பேசிட்டு ‘டோண்ட் கெயார்’ என்று

ஸ்டைலாய் பேசி மாமியார்; மாமனரை எல்லாம் எதிரியாய் பாவிச்
சுண்டு எட்டி உதைக்கறதையே இங்கே பலபேர் பெண்ணுரிமைன்னு
சொல்லித்திரியிருங்க. அதற்கு நீயும் பலியாயிட்ட உமா. ஆனா நீ
இப்ப உனது தவறை உணர்ந்து விட்டாய்.” என கூறிக் கொண்டு
அவளை மேலும் இறுக அணைத்தான், வசந்தன். உமா மனதுக்குள்
தனது அண்ணி கமலாவுக்கு நன்றி கூறிக் கொண்டாள். உமா கண
வனுக்கு அடங்கிப் போவதிலே ஒரு தனி இன்பம் சுண்டு கொண்டி
ருக்கையில் கமலாவும் பீற்றரின் அன்புப் பார்வையில் சிக்கி அவனுக்கு
அடிமையாகிக் கொண்டிருந்தாள். அந்த வீட்டினுள் இருஜோடிகள்
ஒன்றையொன்று உணர்ச்சிகளால் புரிந்து கொண்டு உள்ளத்தால்
சங்கமமாகிக் கொண்டிருந்தன.

அப்பொழுது பக்கத்து வீட்டு வானொலியில் ‘குடும்பம் ஒரு கதம்
பம்’ என்ற பாடல் ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தது.

பி. கு. இது அனைத்தும் வெறும் கற்பனையல்ல இன்றும் எமது சமு
தாயத்தில் நடக்கும் உண்மைச் சம்பவங்களுடன் கற்பனைச்
சம்பவமும் பிணைக்கப்பட்ட கதை இது.

✱ (முற்றும்) ✱

இளநகரில் “நான்” கருத்தரங்கு

கடந்த ஆவணி 12ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று வவுனியா-
ஓமந்தை பங்கில் உள்ள இளமருதங்குளத்தில் ஓமந்தைப் பங்குத்
தந்தை வண. அருள்நாதன் அடிகளாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க
“நான்” ஆசிரியர் வண. வின்சன் பற்றிக் அடிகளாரின் தலைமை
யில் கருத்தரங்கு ஒன்று நடத்தப்பட்டது. இதில் “உள்ளம்”
என்ற தலைப்பில் சிந்திக்கப்பட்டது. இக் கருத்தரங்கில் இளைஞர்,
யுவதிகள், பொது நிலையினர் முதியோர் ஆகிய பலநிலையினரும்
பங்குபற்றினர், இக் கருத்தரங்கில் “நான்” ஆசிரியர் லாவகமாக
மக்களின் மனதைக் கவர்ந்து மனித உறவுகள், உணர்வுகள் வாழ்க்
கைக்கு எவ்வாறு மெருகூட்டுகின்றன என்பதை தனது எளிமை
யான பேச்சு மூலம் மக்களின் உள்ளத்தை தொடக்கூடிய வகை
யில் அதி உயர்ந்த கருத்துக்களையும் வாழ்க்கையின் நடைமுறை
தத்துவங்களையும் எம்முடன் பரிமாறினர். அவை எங்கள் இதயத்
தில் பசுமரத்தாணி போல் பதிந்து விட்டன. இக் கருத்துக்கள்
எங்களது வாழ்க்கைக்கு நிச்சயம் உதவியாக இருக்கும் என்பதில்
ஐயமேயில்லை. எனவே, ‘நான்’ வளர்ந்தால் நாம் வளர்வோம் என்ற
கருத்து எம்மத்தியில் ஒரு நிலையான இடத்தைப் பிடித்துவிட்டது.
வளர்க ‘நான்’ வாழ்க அதன் சேவை.

தகவல் : இளநகர்வாழ் இளைஞர்-யுவதிகள்.

அன்பான குடும்பம் உருவாக . . .

— புலோலியூர் ரஜினி —

ஓவ்வொரு குடும்பத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு அங்கத்தவனும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் பெற்றோர் தம்மிடையே அன்பையும் பண்பையும் வளர்க்க வேண்டும். பெற்றோரின் அரவணைப்பிலே வளர்கின்ற பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் நல்ல நட்புடன், பாசத்துடன் வளர்கிறார்கள், வளர்ச்சி பெறுகிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பிள்ளையுமே தனிப்பட்ட, வேறுபட்ட கொள்கைகளுடன் வாழ்கின்றது. சொல், செயல், நடை, உடை போன்ற பல்வேறுபட்ட கொள்கைகளிலும் ஒவ்வொரு பிள்ளையுமே வேறுபடுகின்றது.

பெற்றோர் தமது ஒவ்வொரு பிள்ளையையும் இலகுவில் புரிந்து, அதன் இயல்புகளுக்கேற்ப பழகி, அதன் குற்றங்களை அன்பினால் கண்டித்து, மன்னித்து அதனை ஒரு நல்வழிக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுடன் பொதுவான விடயங்களிலே மனம் விட்டுப் பேசி, கலந்துரையாடி, முடிவு எடுப்பதனால் பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளிற்குமான பாசப் பிணைப்பு மிக அதிகமாகின்றது. இதனால் பிள்ளையானது எந்தப் பிரச்சனையையும் பெற்றோரிடம் திறந்து பேசும் மனதை உடையதாக வளர்கின்றது. பெற்றோர்களதும் பிள்ளைகளதும் திறந்த மனப்பாங்கினால் அக்குடும்பத்தில் உள்ள சகோதரர்களும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து,

விட்டுக்கொடுத்து, அன்புசெய்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து அவர்களையும் தமது வளர்ச்சியில் வளரச் செய்ய வேண்டும்.

பெற்றோர் சிறுவயது முதல் பிள்ளைகளிடையே பாரபட்சம் காட்டாமல், அவர்களிடையே அன்பு, நீதி, நேர்மை, உண்மை, பரந்த மனப்பாங்கு, தாழ்ச்சி, பணிவு போன்ற நற்குணங்களை வளர்ப்பதனால் பிள்ளையானது தன்னையும் குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரையும் புரிந்து அவர்களை ஏற்றுக் கொள்கிறது. அதனால் அக்குடும்பமானது மகிழ்ச்சியான, ஒற்றுமையான, நற்பண்புகளையுடைய, பாசம் நிறைந்த, ஒரு வலிமையான அமைப்பாக அமைந்து விடுகின்றது. எவராலும் பிளவு படுத்த முடியாத, அன்பு என்ற கயிற்றிலே கட்டுண்ட அமைப்பாக திருப்தியுடனும் நிம்மதியுடனும் வாழ்கின்றது. இதனால் அக்குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் ஒருவருக்கொருவர் பிரமாணிக்கம் உள்ளவர்களாயும் விட்டுக் கொடுத்தல், பணிவு, தியாகம் போன்ற பண்புகளை ஒழுக்குபவர்களாயும் காணப்படுவர். அன்பான குடும்பம் உருவாக ஒவ்வொருவனும் மற்றவனைப் புரிந்து, தன்னிலையினின்று இறங்கி மற்றவனையும் தன்னைப் போல் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவனையும் வழி நடத்த வேண்டும்.

“இணைவது பிரிவதற்கல்ல”

கமலா இளங்கோவன் — குருநகர், யாழ்ப்பாணம்.

“தம்பி அன்ரனி! கோபம், பொறுமையின்மை இவை இரண்டும் இவ்வுலகில் எந்த நல்ல விடயத்தையும் சாதித்ததுமில்லை, சாதிக்கப்போவதுமில்லை என்பதனை நான் சொல்லித்தான் உனக்குத் தெரியவேண்டும் என்பதல்ல. ஆத்திரப்படாமல் அமைதியாக இருந்து சிந்தனை செய்துபாரும். சிந்தனையின் தெளிவு உமக்கு நல் வாழ்வைக் கொடுக்கட்டும். இறைவன் உமக்குத் துணைபுரிவாராக” எனப் பங்குக் குருவானவர் கூறவும், “நன்றி, பாதர்; உங்கள் புத்திமதியை ஏற்று நடக்க முயற்சிக்கிறேன்; வருகிறேன் பாதர்” எனக் கூறிய அன்ரனி குருவின் அறையில் இருந்து புறப்பட்டு வராந்தாவில் வந்துகொண்டிருந்தான். தூரத்தில் ஒரு பெண், குருவானவரின் அறையை நோக்கி வந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அப்பெண் சற்று நெருங்கி வந்ததும் அது ... அது என் மேரி தானே என அன்ரனியின் மனம் படபடத்தது. “ஆம் என் மேரி தான்” என அவன் வாய் முணுமுணுத்துக்கொண்டது. அவளின் அழகு நடை எங்கே போய் விட்டது? எப்போதும் நெற்றியில் குங்குமம் இட்டு பளிச்சென்று இருக்கும் அந்த அழகு முகம் இன்று காய்ந்து வரண்டு கறுத்துப்போய் இருக்கிறதே. ஓ, ஆண்டவனே! இரண்டு

மாதத்திற்குள் எவ்வளவு துரும் பாய் இளைத்துவிட்டாள். அவளின் இந்நிலைக்குக் காரணம் நான் தான் என அன்ரனி வாய்விட்டுக் கூறவிட்டாலும் அவன் மனம் அவனைச் சாடியது.

தலை குனிந்து நடந்து வந்த மேரி தலை நிமிர்ந்தபோது நீண்டு வளர்ந்த தாடியுடன் மெலிந்த உருவம் கொண்ட ஒருவர் பாதரின் அறையிலிருந்து வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். நடந்துவந்த உருவம் சற்று நிமிர்ந்தபோதுதான் கண்டான் அது தன் கணவன் அன்ரனி என்பதனை. எப்போதும் சிரித்த முகத்துடன் சவரம் செய்யப்பட்டு அழகாகத் தோன்றும் அந்த முகம், குறும்பு பேசிடும் அந்த விழிகள், ஆண்மைக்குரிய மிடுக்கானடை எல்லாம் அன்ரனியிடமிருந்து மறைந்துவிட்டதைக் கண்டான். “அத்தான் இதுஎன்ன கோலம்” என அவனைக் கட்டியணைத்து அழவேண்டுமென மேரியின் உள்ளம் ஒருபுறம் தவித்தது. இதற்கெல்லாம் காரணம் நீதானே என மறுபுறம் அவள் உள்ளம் அவளைக் குற்றம்சாட்டியது. மெல்ல நடந்துவந்த இருவரின் உள்ளமும் பல உணர்ச்சி எழுச்சிகளால் குமுறிக் கொண்டிருந்தது. நெருங்கிவந்திட்ட இருவரும் நிமிர்ந்து ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டனர். அந்நிலை நீடித்திருந்தால் இருவரும் கட்டி

யணைத்து அழுதிருப்பார்கள். ஆனால், இருவர் உள்ளத்திலும் எழுந்த மான, அவமான உணர்ச்சிகள் இருவரையும் தத்தம் பாதையில் நடக்கச் செய்துவிட்டன.

அன்ரனி பல்வகை உணர்ச்சிகள் உள்ளத்தில் அலைமோதக் கால் போன போக்கில் நடந்துகொண்டிருந்தான். “தன்மேலுள்ள கோபம் மேரிக்குக் குறைந்திருந்தாலும் முற்றாக நீங்கவில்லை” என எண்ணிக்கொண்டான். எவ்வளவு போராட்டங்களின் மத்தியில் மேரியைக் காதலித்துக் கரம்பிடித்தேன். இன்று? என்று எண்ணும்போது வேதனையால் அவன் உள்ளம் குமுறியது. தாங்கமுடியாத பெருமூச்சு அவனிடமிருந்து வெளிப்பட்டது. சிந்தனையுடன் நடந்து கொண்டிருந்த அன்ரனியை “என் அன்புச் செல்வமே என்னை விட்டுப் போய் விட்டாயா?” என்று யாரோ கதறி அழும் குரல் கேட்டுச் சிந்தனை அறுந்தவனாகக் குரல் வந்த வீட்டிற்குச் சென்றான். வீட்டை நெருங்கிய அன்ரனி, வீட்டினுள் பார்த்தான். “ஐயோ! என் இதய ராணியே! லட்சுமி! நீ இல்லாமல் எப்படி நான் வாழ்வேன்? ஐயோ! என் செய்வேன்? நானும் உன்னை வருகிறேன்” எனப் பைத்தியம் பிடித்தவன்போல் தலையில்படித்துக் கதறி அழுதுகொண்டிருந்தான் ஓர் இளைஞன். “என்ன நடந்தது” என அருகில் நின்றவரிடம் கேட்டான் அன்ரனி.

“அந்தப் பெண்ணும் எத்தனை நாளைக்குத்தான் தாங்கும்? தன் வீட்டாரின் சொல்லைக் கேட்டு அந்தப் பெண்ணை ஏசுவதும், அடிப்பதும்! பையன் வாயிலும் ஊத்திட்டா கேட்க வேண்டிய தில்லை. பெண்ணுக்கு ஒரே விளாசுதான். கடைசியாக அந்தப் பிள்ளை லட்சுமி மருந்து குடிச்சுப்போட்டுது. குடும்பங்களுக்கிடையே பெற்றூரின் தலையீடு இருந்தால் குடும்பம் தலைகீழ்தான்” எனத் தனது அபிப்பிராயங்களையும் சேர்த்துக் கூறினார் பக்கத்தில் நின்றவர். அவரிடம் பேச்சைக் கேட்ட அன்ரனியின் மனச்சாட்சியும் தன்னைக் குத்திக் காட்டுவதுபோல் தோன்றியது. கதறியமும் இளைஞனை மீண்டும் பார்த்துவிட்டு நடக்கத்தொடங்கினான்.

கனத்த உள்ளத்துடன் சுவாமியின் அறையை அடைந்த மேரியைக் கண்ட பாதர் மேரியை வரவேற்று, அமரும்படி சைகை காட்டினார். ஒருசில நிமிடங்கள் மௌனமாகக் கழிந்தன. “மேரி உங்கள் குடும்பப் பிரச்சனை விடயமாக உம்மை முதல் சந்தித்து விட்டு பின்னர் அன்ரனியைச் சந்திக்கலாம் என எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் இறைசித்தம் உமக்கு முதல் அன்ரனி வந்து என்னைச் சந்தித்து விட்டு சற்று முன்தான் போனான்” என மௌனத்திற்கு விடை கொடுத்தார் சுவாமி பீற்றர், ஆம் பாதர் ஆளே அடையாளம் தெரியவில்லை. அவ்வளவிற்கு அவரின் தோற்றம் மாறிவிட்டது. எனக் கூறும்

போது மேரியின் குரல் தளதளத் தது. “அன்ரனியின் தோற்றம் மாத்திரமல்ல, உமது தோற்றமுந் தான் எவ்வளவு மாறிவிட்டது. மேரி, சில வேண்டாத பிரச்சனைகளால் நீங்கள் பிரிந்திருந்தாலும் ஒருவரை ஒருவர் உள்ளத்தினால் பிரிய முடியாது வேதனைப்படுகின்றீர்கள். அதன் பிரதிபலிப்பே உங்கள் இருவரின் தோற்றமும்” ஏனக் கூறிய பாதர் பீற்றர் “சரி மேரி அன்ரனி சிலவற்றைக் கூறினாலும் உங்கள் குடும்பப் பிரச்சனைபற்றி நீர் கூறுவது சிறந்த தல்லவா?” என்ற கேள்விக்குறியுடன் நிறுத்தினார் பாதர். “அது பாதர் அது” என மேரி தடுமாறியபோது, “அது எதுவானாலும் கூறு மகளே” என ஊக்கப்படுத்தினார் பாதர். எவற்றையோ மீட்டுப் பார்ப்பதுபோல் இருந்த மேரி தன் மனக் குமுறலை வார்த்தை வடிவமாக்கினாள்.

“பாதர்! நாங்கள் | இருவரும் எவ்வளவு எதிர்ப்புக்களின் மத்தியில் காதலித்துத் திருமணம் புரிந்தவர்கள் என்று தங்களுக்குத் தெரியும்தானே?” தெரியும் என்ற பதைத் தன் தலையாட்டலின் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டார். பாதர், மேரி தொடர்ந்தாள். “நாங்கள் திருமணம் புரிந்து ஒரு வருடமும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாகத் தான் இருந்தோம். பின்னர் எங்கள் வீட்டிலிருந்து அம்மா அல்லது சகோதரிகள் யாரும் வந்து போனால் சிலதினம் பிரச்சனைகள் தோன்றும். “அதாவது நீர் தனக்குத் தெரியாது உங்கள் வீட்டுக்கு உதவி புரிவதாக எண்ணியே

பிரச்சனை தோன்றும் அப்படித் தானே மேரி” என பாதரின் குரல் இடையில் நுழைந்தது. “ஆம் பாதர் அவரின் தாயாரும் என்னுடன் பேசும்போது இப்படியான எண்ணத்தோடு தான் கதைப்பார்” எனத் தொடர்ந்தாள் மேரி. “ஆரம்பத்தில் இரண்டொரு பேச்சோடு நிறுத்தி விடுவார். ஆனால் நாளடைவில் எனது வீட்டிலிருந்து யாரும் வந்து போனதும் அன்று இரவு முழுவதும் எனக்கு ஒரே ஏச்சாகவே இருக்கும். கம்மா! வாயில் வந்தபடியெல்லாம் பேசாதீங்க என்று கூறுவதோடு மட்டும் நிறுத்தி விடுவேன். என் போதாக் காலம் திருமண வீட்டுக்கு அணிந்து செல்வதற்காக என் சங்கிலியை வாங்கிச் சென்ற அம்மா அதனைக் களவு கொடுத்து விட்டார். பலமுறை அதுபற்றி அவர் கேட்கும்போது ஏதோ சாட்டுச் சொல்லிச் சமாளிச்சுப் போட்டேன். ஓர் நாள் எப்படியோ உண்மையைத் தெரிந்துகொண்ட அவர் வேலையால் வீட்டுக்கு வந்ததும் “அடியே நீ உன்ர ஆக்களுக்கு எல்லாவற்றையும் தூக்கிக் கொடுக்கிறதும் இல்லாமல் எனக்குப் பொய்யும் கூறுவதற்குத் துணிந்து விட்டாயா? ஏன் இது உன் அப்பன் வீட்டுச் சொத்தா? நீ விரும்பியபடி தூக்கிக் கொடுக்க” எனக் கத்தினார். ஒருபோதும் மேரி என்ற சொல்லைத் தவிர எடியே என்ற பேச்சை அவர் வாயினால் கேட்காத எனக்கு அப்படி அவர் கேட்டதும் என் நாவும் புரண்டது. பெரிய இலட்

சியவாதி மாதிரி சீதனம் வேண்டாம் எனத் திருமணம் செய்து விட்டு இப்போது அப்பன் வீட்டுச் சொத்தா என்ற கேட்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் வீட்டுக்கு உதவி புரியலாம். நான் மட்டும் என் வீட்டாருக்கு உதவி செய்யக் கூடாதா? உங்களுக்கும்ட்டுந்தான் பாசம் இருக்கா? ஏன் எனக்கில்லையா? உங்களுக்கொரு நியாயம் எனக்கொரு நியாயமா எனத் தொடர்ந்த என் பேச்சைப் பளி ரென என் கண்ணத்தில் விழுந்த அறை தடுத்து நிறுத்தியது. “என்னடி என்னிடம் நியாயம் கேட்கிற அளவிற்கு நீ வந்து விட்டாயா? நான் என் அம்மாவுக்குக் கொடுப்பேன். அதைக் கேட்க உனக்கு உரிமை கிடையாது. இவற்றையெல்லாம் உன் வீட்டில் வைத்துக்கொள். இனி என் கண்முன்னே நிற்காதே. உன் ஆத்தை வீட்டுக்குப் போ” என்று கோபமாகக் கத்தினார். நான் ஏன் இனி இங்கே நிற்கப் போரேன். எனக்கு இந் வீட்டில் என்ன உரிமை இருக்கு நான் போகிறேன். நீங்கள் உங்கள் அம்மாவுக்குத் தேவையானவற்றைக் கொடுங்கள். இனித் தடையேதும் இருக்காது எனப் பதிலுக்கு நானும் கத்திவிட்டு, என் உடுப்புக்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டேன். இவ்வளவு நேரத்திற்கும் என் மாமி அதுதான் அவரின் அம்மா ஏன் என்று எட்டியும் பார்க்கவுமில்லை, என்னைத் தடுக்கவுமில்லைபாதர் எனக் கூறிய மேரி குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதாள்.

நான் 16

சற்று நேரம் அழுத மேரி அழகையை நிறுத்திவிட்டு “நான் வீட்டுக்குத் திடீரெனப் போனதும் அம்மா திடுக்கிட்டுப் போனார். விடயத்தைக் கேட்டார். “ஏன்டி மேரி அவர் சொன்னால் நீயும் உடனே பறப்பட்டுவாறதா? மடப்பெண்ணே” என அப்பா ஏசினார். “சும்மா அவனைப் பேசாதீங்க இரண்டு நாள் போனால் பையன் தானாக வந்து விடுவான்” என அப்பாவை அடக்கினார் அம்மா. ஆனால் இரண்டு நாட்கள் இரண்டு மாத முமாயிற்று பாதர். ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. பெருமூச்சுடன் நிறுத்தினார் மேரி. அமைதி ராகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பாதர் பீற்றர் “மேரி, அமைதியாக இரு. இது உங்கள் இருவருக்கு மிடையில் உள்ள அன்புச் சிக்கல்தான். சிலவேளைகளில் ஆழ்ந்த அன்பு சில சிக்கல்களை ஏற்படுத்துவது இயல்புதான். இருந்த போதும் மகளை, எவ்விடயத்திலும் ஆத்திரப்பட்டோ, அவசரப்பட்டோ முடிவெடுக்கக் கூடாது. உங்கள் பிரச்சனையில் உம்மீதும் சில தவறுகள் இருக்கின்றன” என நிறுத்தினார் பாதர்.

என்ன தவறு பாதர் கூறுங்கள் அதனை விட்டுவிடுகிறேன் என்பது போல் மேரி பாதரைப் பார்த்தாள். பாதர் தமது மூக்குக் கண்ணாடியை எடுத்துத் துடைத்து விட்டுத் தொடர்ந்தார்.

“நீர் உமது கணவனிடம் சங்கிலியைப் பற்றிய உண்மையை உடனேயே கூறியிருக்க வேண்

டும். அதனை நீர் மறைத்தது பெரும் தவறு.”

“உண்மையைக் கூறினால் பிரச்சனை வரும் என்றுதானே பாதர் நான் கூறவில்லை.” என இடைமறித்துக் கூறினான் மேரி.

“நீர் அதனை மறைத்ததினால் என்ன பலனைக்கண்டீர் மேரி. கணவன்தான் ஆத்திரத்தினால் ஏதோ ஏசிவிட்டான் என்பதற்காக, நான் அதற்குக் குறைந்த வளா? என நீரும் வார்த்தைகளை அள்ளி வீசியிருக்கக் கூடாது.

இப்படி நான் கூறுவதினால் அன்ரனி பேசியது சரியென்பதல்லக் கருத்து. பிரச்சனைகளைத் தவிர்ப்பதற்காகவே கூறுகின்றேன்.” எனச் சற்று நிறுத்திய பாதர் தொடர்ந்தார்.

“மேரி, குடும்ப வாழ்வில் சில தவறுகள், பிரச்சனைகள் தோன்றுவது இயல்புதான். ஆனால்! அதனைக் கணவன் மனைவி இருவரும் அணுகும் வழிமுறைதான் குடும்பப்பிரிவுகளைத் தோற்றுவிக்கிறது. இருமனம் ஒன்றுபட்டுத் தாம்பத்திய வாழ்வில் திழைத்து குடும்பமாக நிற்கும்போது அவர்களிடையே மானம், அவமானம் என்ற மனநிலை ஒருபோதும் தோன்றக்கூடாது. அம்மனநிலை தான் குடும்பப் பிரச்சனைகள் தீர்வதற்கும், கணவன் மனைவி இணைவதற்கும் பெரும் தடையாக இருக்கும். இதனைத் தவிர்த்துத் தம் குடும்பங்கள் மகிழ்வுடன் ஒற்றுமையாக வாழ, நான் எவ்விதம் நடந்து கொள்ளலாம், எவ்வளவுக்கு விட்டுக்கொடுத்து வாழலாம் என்ற மனப்பாங்கு

கணவன் மனைவி இருவருக்கும் தேவை அப்படித்தானே மேரி” எனக் கேள்விக்கீணையுடன் நிறுத்தினார் பாதர் பீற்றர்.

“ஆம் பாதர் நீங்கள் கூறுவது சரிதான்” என மேரி கூறவும், “மேரி நான் கூறியதுபற்றி இப்போது உடன் முடிவுக்கு வர மாட்டாய். வீட்டுக்குப் போய் உன் வாழ்வுடன் எடைபோட்டுப் பார். அப்போது தெளிவு பிறக்கும். உங்கள் இருவரையும் இறைவன் மீண்டும் இணைத்து வைப்பார். அந்த இனிய செய்தி க்காகக் காத்திருக்கின்றேன். சென்று வா மகளே” என வழி அனுப்பி வைத்தார் பாதர் பீற்றர்.

அன்ரனி அன்று இரவு பலவிதமாக நித்திரை கொள்ள முயன்றான். அவனால் கண்களைத்தான் மூடமுடிந்ததே தவிர, உள்ளக் குழப்பத்தை, சிந்தனையை தடுக்க முடியவில்லை. அதனால் நித்திரை தேவி அவனை அணைக்க மறுத்தாள். அன்றைய நிகழ்வுகள் அவன் மனதை உறுத்திக்கொண்டிருந்தது. பாதர் பீற்றரின் கருணை வடிவான முகம் தோன்றி அவரின் அறிவுரைகளை நினைவுபடுத்தியது ஒருபுறம், மறுபுறம் பரிதாபமான அந்த இளைஞனின் முகம் தோன்றி அவனின் கதறல் அவனைப் பயமுறுத்தியது.

பாதரின் அறையில் நடைபெற்ற உரையாடல் சிந்தையில் எழுந்தது. அன்ரனியைக் கண்ட பாதர் “வாரும் அன்ரனி நானே உம்மை அழைக்கலாமென்று எண்ணியிருந்தேன். நீரே என்

னிடம் வந்திருப்பது பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. வாரும், வந்து அமரும்” என அழைத்துத் தேநீர் வரவழைத்து அன்ரனிக் கும் கொடுத்துத் தானும் அருந்தியபடி “சரி அன்ரனி சொல்லும், உங்கள் பிரச்சனையை” எனப் பேச்சைத் தொடக்கி வைத்தார் பாதர் பீற்றர்.

“அது என்னவென்றால் பாதர் வந்து வார்த்தைகள் வெளி வராது தடுமாறினால் அன்ரனி.

“பரவாயில்லை அன்ரனி நீ தாராளமாக மனம் திறந்து அனைத்தையும் கூறும்.” என ஊக்கப்படுத்தினார் பாதர் பீற்றர் “பாதர், மேரி என்னை விட்டுப் பிரிந்துபோய் இரண்டு மாதங்கள் கடந்து விட்டன.” எனக் கூறும் போது அன்ரனியின் குரல் தழுதழுத்தது. “அது தெரியும் அன்ரனி.” என்று நிறுத்தினார் பாதர். மிகுதியை அன்ரனி தொடரட்டுமென்று. “நான் மேரி மீது முழுக்குற்றத்தையும் கூறவில்லைப் பாதர். மேரி அந்நிலைக்கு வரக் காரணம் மேரியின் வீட்டார்தான். அதனால்தான் எனக்குத் தெரியாது தன் வீட்டுக்கு உதவி புரிந்திருக்கிறாள். மேரி எனக்கு உண்மையை மறைத்ததினால்தான் இவ்வளவு ஆத்திரம் வந்தது.” “அதனால் உனக்கு என்ன உரிமையிருக்கு, வரும்போது கொண்டு வந்தாயா? எனக் கேட்டிருப்பாய் அன்ரனி அப்படித்தானே?” என இடைமறித்துக் கேட்டார் பாதர்.

“ஆம் பாதர் அப்படித்தான் கேட்டேன்.” என்று சற்றுக்கடு

மையான குரலில் பதில் கூறினான் அன்ரனி. “ஆத்திரப் படாதே தம்பி. ஆண்டவன் முன் நீங்களிருவரும் எப்போது இணைந்தீர்களோ, அப்போதிருந்து நீங்களிருவரும் சமபங்குடையவர்கள் என்பதனை மறந்து விட்டீர். நீர் உமது பெற்றோருக்கு உதவி புரியலாமென்று கூறினால், அதே உரிமை உமது மனைவிக்கும் இருக்கிறது என்பதனை உணர வேண்டும். ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். மனைவி என்பவள் கணவனினால் அடக்கி ஆளப்படுகிறவள் அல்ல. கணவன் மனைவி இருவரும் ஒன்றாகக் கலந்து ஈருடல் ஒருயிர் என வாழ்வதுதான் குடும்பமாகும். மனைவியை நினைத்த மாத்திரத்தில் கைநீட்டி அடிப்பது மிகவும் அநாகரீகமான செயலாகும். எவரையும் அதிகாரத்தினால் அடிபணிய வைப்பதைவிட அன்பினால் கவர்ந்து வாழ்வதே சிறந்த வாழ்வும், என்றும் நிலைத்திருக்கும் வாழ்வுமாகும். இப்படியான தேவையில்லாத குழப்பங்கள் குடும்பத்தில் தோன்றாதிருக்க நீரும் மேரியும் தனிக் குடித்தனம் செல்வதுதான். மிகவும் சிறந்தது. அதனால் நீங்கள் இரு வீட்டாருடனும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாம்.” என்ற பாதரின் உபதேச வார்த்தைகள் அன்ரனியின் காதில் ஒலித்து அவன் உள்ளத்தைச் சாடியது. அதனை மீறி மனைவியைப் பறிகொடுத்த அந்த இளைஞனின் பரிதாப கோலம் அன்ரனியை மிகவும் பயமுறுத்தியது. மேரியும் அப்படி ஏதாவது தற்கொலை முயற்சி...அதனை

எண்ணும் போது அவன் உள்ளம் பயத்தால் துடிதுடித்தது. தலை வெடித்திடுமும் போல் தோன்றியது. தலையைக் கைகளால் பொத்திக் கொண்டான். "அப்படி நடக்க நான் விடமாட்டேன்." என வாய்விட்டுக் கூறிக் கொண்டான் அன்ரனி. விடிந்ததும் தனிக்குடித்தனத்திற்காக ஓர் வீடு தேடுவதும் உடன் மேரியை அழைத்துச் செல்வதும் என்பதனைத் தீர்மானம் செய்துகொண்ட போது அவனை நித்திராதேவி அணைத்துக் கொண்டான்.

வீடு சென்ற மேரி பாதரின் அறிவுரையால் மனத் தெளிவடைந்தாள். தன் தவறை அவள் உணர்ந்தாள். குடும்பத்தில் தன்பங்கு என்ன என்பதனைப் புரிந்து கொண்டாள். அமைதியடைந்த உள்ளத்துடன் இறைவனுக்கு நன்றிகூறிப் படுக்கைக்குச் சென்ற மேரி பொழுது எப்போது புலரும் எனக் காத்திருந்தாள். நித்திரை அவளுக்கு வர மறுத்தது. அதிக மகிழ்ச்சியும், அதிக துன்பமும் தோன்றும்போது பசியோ, நித்திரையோ தோன்றுவதில்லை.

பேரை நண்பர்

- எஸ். எல். அல்கிங்ஸ்
88/75 ரட்ணம் றோட்
கொழும்பு —13
பொழுதுபோக்கு: கராட்டி, உதைபந்தாட்டம், கரம்பத்திரிகை வீடியோ.
- A.A ஜோசப்
139/10 ஜெம்பட்டா வீதி
கொழும்பு —13
பொழுதுபோக்கு: உதைப்பந்தாட்டம், முத்திரை, பத்திரிகை, வீடியோபார்த்தல்.
- ஏ. கிருஷ்ணா
ஆர்கொடியா
தியத்தலாவை
பொழுதுபோக்கு: முத்திரை சேகரிப்பு, நாவல், நண்பர் தொடர்பு, சினிமா, உல்லாசப் பயணம்.
- இ. கணேசலிங்கம்
91, பண்டார நாயக்க மாவத்தை
கந்தளாய்.
பொழுதுபோக்கு: வாடுலி கேட்டல், பத்திரிகை, T.V. பார்த்தல்.

பேரை நண்பர் பட்டியலில் உங்களை அறிமுகப்படுத்த விரும்புவோர் 60 சத முத்திரைகள் 5 அனுப்பிவைப்புகள்.

“குடும்ப தேவதை”

“குடும்ப தேவதை”,

ஒரு தேசத்தின் ஜீவநாடியாக விளங்குவது குடும்பம். இக் குடும்பம் வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தின் உயிர்நிலை. பல குடும்பங்கள் என்ற பலம் வாய்ந்த தூண்களின் மீதுதான் தேசம் என்ற பிரமாண்டமான கட்டிடம் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. தூண்கள் பலமாக இருந்தால் தான் கட்டிடம் திடகாத்திரமாக இருக்கும்.

தேசத்தின் ஜீவநாடி குடும்பம். குடும்பத்தின் ஜீவநாடி அங்கு தேவதை போல விளங்கும் இல்லறத் துணைவியே. மனித வாழ்க்கையை பரிபூரணத்துவமடையச் செய்து அங்கு இனிமையை நிரந்தரமாக தவழ விடும் அற்புத சக்தியாகிய மனையாளை திருமணம் என்ற பெயரால் வாழ்க்கையோடு இணைக்கும் போது அந்த இடம் ஒரு கோயிலாகிறது. ‘வாழ்க்கை’ இது எத்தனை அர்த்தமுள்ள வார்த்தை. உலகில் பிறப்பெடுத்த ஒவ்வொரு ஜீவனும் இந்த வார்த்தைக்கு உயிருடனுவதில் தான் எத்தனை போராட்டம்! வாழ்க்கையிலே சொர்க்கம் என்பது இறப்புக்குப் பின் ஏற்படுவதில்லை. இவ்வாழ்வில் இன்பமும் நல்வாழ்வும் நிறைவதே சொர்க்கம். மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் சேர்ந்து அமைதி நிலவும் குடும்பமே கோயிலாகும்.

வாழ்க்கையில் ஓர் நம்பிக்கை, வாழ்கிறோம் என்பதில் ஓர் உற்சாகம், எந்தக் கஷ்டங்களையும் தாங்கும் இரும்பு இதயம் இத்தனையும் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவர்களிடம் அமைந்திருக்கும். குடும்பமானது எல்லாவற்றையும் விட மிகப் பழமையான மனித அமைப்பாகும். பல முறைகளில் இது அதிக முக்கியமானது. குடும்பமானது சமுதாயத்தின் மிக ஆழ்ந்த அடிப்படை அம்சமாயிருக்கிறது. “இல்லாளர் அகந்திருக்க இல்லாதது ஒன்றுமில்லை.” இப்படியான குடும்பத்தில் குறைவற்ற நிறைவை உண்டாக்குபவள் மனையாளே.

மனை விளக்கு எனப்படும் இல்லறத் துணைவி குடும்பத்தில் சோர்வு எனும் இருளை இருந்த இடம் தெரியாமல் துரத்தும் ஓர் ஒளி விளக்கு வாழ்க்கைத் துணைவி என இல்லாளை வாய் நிறைய அழைக்கின்றனர். உலகத்தில் மனிதன் உயிர் வாழ எத்தனையோ பொருட்கள் துணை புரிகின்றன. உணவையும் காற்றையும் விட மனித வாழ்க்கைக்கான முக்கிய சாதனம் வேறு ஏது? ஆனால் அவற்றை வாழ்க்கைத் துணை என அழைப்பதில்லை. இச் சொல்லுக்கு மனையாளே இயல்பினள்.

குடும்பத்தின் தேவதைக்குக் கடைபிடிப்போல உள்ளம் விசாலமானது. இலவம் பஞ்சை விட

இதயம் மென்மை நிறைந்தது. மலையை ஒத்த அமைதி, ஓடை நீரைப் போன்ற மனத் தெளிவு, இவை அவளின் உருவகம். இந்த உருவகம் அன்பின் உருவம். இந்த அன்பு ஜீவன் தன்னிடம் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் படைக்கலன்களான அன்பு, அழகு, இனிமையான சபாவம், மதுரமான உரையாடல் ஆகியவற்றின் துணை கொண்டு குடும்பத்தில் புத்துணர்ச்சியைப் பிறப்பிக்கிறாள். கணவனின் மனதின்புகைப்படலம் போல் பரவி இரும்பை விட கனமாக அழுத்தும் கடுமையான துயரைக் குறைத்து மனதை இலேசாக்க மனைவியால் மட்டும்தான் முடியும்.

இதயம் மிகவும் பரிசுத்தமான மனையாளின் அன்பு குடும்பப் பற்றை உண்டாக்குகின்றது. மனதில் ஏற்படும் சத்திய வைராக்சியங்களுக்காக சோதனைகளை வென்று நிற்கும் போது தான் மனிதன் தெய்வமாகிறான். இந்த வழியில் மனையாள் முதல் தெய்வம். இவள் பொறுமைக்கு இலக்கணமானவள். மலர் மரத்தில் மலர்ந்து அழகாக இருக்கிறது. அதை பறித்து ஊசியால் குத்தி நாரினால் கட்டி மாலையாக்குகிறார்கள். இங்கு இந்த மலர் இத்தனை சோதனைகளையும் பொறுமையோடு தாங்கியதால் ஆண்டவனின் மலரடியை அலங்கரிக்கும் மாலையாகும் பேறை அடைகிறது. அதேபோல மனையாளும் பொறுமையை கடைப்பிடிப்பதால் கணவனின் பார்வையில் ஒரு பக்தையாகிறாள்.

சுயநலமற்ற மனப்பான்மை குடும்பம் என்ற கட்டடத்தைத் தாங்கும் ஒரு முக்கியமான தூண். சுயநலமற்ற தன்மைக்கு மற்றொரு பலம் வாய்ந்த தூண் நம்பிக்கை.

மன அமைதி, மன உறுதி, வாழ்க்கையில் ஓர் நம்பிக்கை இந்த மூன்று அம்சங்களும் தான் ஒரு மனிதனது சுக வாழ்விற்கு அடித்தளம். இவற்றை பணத்தின் மூலமாகவோ, செல்வாக்கின் மூலமாகவோ நண்பர்களின் ஆதரவினாலோ பெற்று விட முடியாது. குடும்பத்தின் மத்தியில் மனைவி என்ற தேவதையின் அருள் நோக்கு ஒன்றினால் தான் மேற்கண்ட மூன்று அம்சங்களையும் வாழ்க்கையில் பெற முடியும்.

வாழ் நாள் முழுவதும் கணவனுடன் கை கோர்த்து கொண்டு அவளின் கஷ்ட நஷ்டங்களில் ஈடு கொடுத்துக் கொண்டு இன்ப துன்பங்களில் பங்கு பெற்று வாழ்க்கைப்பாதையின் இறுதி வரை இணைந்து நடந்து வருவது மனைவியே. தான் கொண்ட கணவனே தன் தெய்வம் அவன் அடையும் மகிழ்ச்சியே தன் மகிழ்ச்சி எனக் கொண்டு நேர்மையாய், நம்பிக்கையோடு அன்பால் வாழ்ந்து தன் கணவனுக்கு மேல் வேறு எதுவும் பெரிதில்லை என நினைத்து கணவனுக்காக வாழும் ஓர் உத்தமப் பெண்ணை குடும்பத்தில் தேவதையாவாள்.

ஷாந்தி கஜேந்திரா
உரும்பராய்

கருத்துக் குவியல் 34

குடும்பத்தின் ஒழுங்கான அமைப்பும் அடங்கி வாழ்தலும்

மனைவியின் அடக்கமே மனையின் மகிமை

இரண்டு அங்கத்தவர்களைக் கொண்டு உருவாகும் குடும்பம் பல் கலைக்கழகமுமாகலாம். பாலைவனமுமாகலாம். அது அதன் அங்கத் தவர்களாகிய கணவன் மனைவியிலே தங்கியுள்ளது. காரணம் இரு வருமே இரு வேறுபட்ட சூழலில், குடும்பங்களில் வளர்ந்தவர்கள். அதனால் தான் அவர்கள் ஒன்று சேரும் போது பல பிரச்சினைகள் தலைதாக்குகின்றன. இப்படிப் பிரச்சினைகள் எழும்போது பெண்ணு னவள் “அகழ்வாரை தாங்கும் நிலம் போல” பொறுமையாக இருந்து தன் நற்குணங்களாகிய அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்பவற்றை கைக் கொண்டு விட்டுக் கொடுக்கும் மனபாங்கு உள் ளவளாய் வாழ எத்தனிக்க வேண்டும்.

ஒரு பெண் செல்வத்தில் பிறந்திருக்கலாம், உயர் பதவி வகித் திருக்கலாம், அல்லது பட்டம் பெற்றிருக்கலாம் என்றாலும் இவர்கள் குடும்பம் எனும் பல்கலைக்கழகத்தில் நுழையும் போது இவற்றை பெரிதாக கருதாது கணவனுக்கு அடங்கி வாழ வேண்டும். இதைத் தான் கவிஞன் “அரசன் வீட்டுப் பெண்ணாலும் அகந்தை கொள்ளக் கூடாது” எனக் கூறியுள்ளார். நிச்சயமாக ஒரு ஆதிக்க நாயகன் சாதிக்க வந்தால் அடங்குதல் முறைதானே அதை விடுத்து இருவரும் இரு வேறு துருவங்களாக மாறினால் அக்குடும்பம் அத்திவாரமற்ற வீடாகவே காட்சியளிக்கும்.

செல்வி. மே. அ. பேதுருப்பிள்ளை,
உடுவில்

அடங்குதல் அச்சத்தினால் ஏற்படுவதே

ஒரு குடும்பத்தின் அமைப்பு ஒழுங்கானதாக அமைய வேண்டுமாயின் மனைவி கணவனுக்கு அடங்கி வாழவேண்டும் என்று கூறி விடமுடியாது. பெண்களின் இயற்கையான அணிகலன்களில் ஒன்றானதே அடக்கம். அந்த அடக்கம் அவள் குடும்ப வாழ்விலும் இருக்க வேண்டுமே தவிர அவள் அடங்கி வாழவேண்டும் என்பதல்ல.

ஒரு குடும்பத்தின் அமைப்பு ஒழுங்காக இருப்பதற்கு ஒரு மனைவியிடம் அடக்கம் இருக்க வேண்டும். அத்துடன் அவள் கணவனின் தேவைகளை, கொள்கைகளை, குணங்களை, எண்ணங்களை, உணர்வுகளை, விருப்பங்களை அறிந்து, புரிந்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் மனைவி தன்னை மாற்றி நடந்து கொள்ளும் திறன், பொறுமை வேண்டும். இது மனைவி கணவனுக்கு அடங்குதல் அல்லது ஆதரவுகாட்டல் அல்லது ஒத்துப்போதலாம்.

மனைவியானவள்தான் குடும்ப நிர்வாகத்தின் பெரும் பகுதியை ஏற்பவள். கணவன் குடும்பம் என்ற வீட்டின் தூணாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த தூணுக்கு வெட்டிய அத்திவாரம் மனைவியாக இருக்கிறாள். அத்திவாரம் பலமாயிருந்தால் தூண் உறுதியாயிருக்கும். தூண் உறுதியாய் இருந்தால் குடும்ப அமைப்பு சூலையாது ஒழுங்காக இருக்கும். குடும்பத்தின் அத்திவாரமான மனைவி பலமாயிருக்க வேண்டுமானால் அவளிடம் பொறுமை இருக்க வேண்டும். அன்பு இருக்க வேண்டும். ஆனால் தன் கருத்தே சரி, உயர்ந்தது என்ற எண்ணம் இருக்கக் கூடாது. கணவனின் கருத்துக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அன்புடன், ஆதரவுடன் கேட்கும் பண்பு இருத்தல் வேண்டும். கணவன் கருத்தில் சரியானவற்றை நியாயமானவற்றை ஏற்கவேண்டும். தவறானவற்றை தவறு என அடித்துக் கூறுது இந்த இடத்தில் மனைவி தன் கருத்தைக் கூறி அதன் நன்மைகளைக் கூறி இவற்றால் இதனை செயற்படுவதே குடும்பத்திற்கு நன்மையுக்கும் என எடுத்துக்கூறி கணவனை அக்கருத்தை ஏற்கும் படி செய்யவேண்டும். இங்கு கணவன் மனம் கோணாது அடக்கத்துடன் கூறி அக்கருத்தை அவனை ஏற்க வைத்தல் மனைவியின் திறமையாகும்.

அதேபோல் கணவனும் மனைவியின் அபிலாசைகளை, எண்ணங்களைப் புரிந்து அவள் கருத்துக்களில் நியாயமானவற்றை ஏற்கவும், மனைவியின் நியாயமான தேவைகளை, ஆசைகளை நிறைவேற்றும் பண்பும் கணவனிடம் இருக்க வேண்டும். அவளிடம் உண்மையுடன் நடக்கவும் அன்புடன் நடக்கவும் தெரியவேண்டும். இது கணவனின் கடமை. இவர்கள் இருவரும் தங்கள் கடமைகளை உணர்ந்தால் குடும்பத்தின் அமைப்பு ஒழுங்கானதாயிருக்கும்.

அடங்குதல் என்பது அச்சத்தினால் ஏற்படுவது, அன்பினால் ஏற்படுவதல்ல. ஒழுங்கான அமைப்புடைய குடும்பத்தில் அன்பிருக்கும், பொறுமையிருக்கும். இவையிருந்தால் இருவரும் தங்கள் கருத்துக்களை பகிர்ந்து குடும்பத்தை நிர்வகிக்க முடியும். குடும்பத்தில் கணவன் மனைவி இருவருக்கும் இதனால் சம உரிமை கிடைக்கின்றது. இதனைப் புரியாது மனைவிமார் அடங்கவேண்டும் என கணவன்மார்கள் நினைப்பதும் அவர்களுக்கு அடங்குவதா என மனைவிமார் நினைப்பதும் அர்த்தமற்றது. இருவரும் தங்கள் கடமையை உணர்ந்து அதன்படி நடந்தால் யாரும் யாரையும் அடக்கவேண்டியதுமில்லை. யாரும் யாருக்கும் அடங்கவேண்டியதும் இல்லை.

செல்வி. M M. நொபியா,
யாழ்ப்பாணம்

‘ தம் நிலைதனை உணர்ந்திடல் வேண்டும் ’

ஒருகையைத் தட்டினால் ஓசைஎழும்போவதில்லை. குடும்பத்தலைவன் தலைவி, இருவரும் தனித்தனி வழியில் தாம் வாழுவதல் குடும்பமாக அமையாது. இருவரும் ஒருமனப்பட்டு வாழும் போது தான் அது குடும்பமாகிறது. “ வாழ்க்கை என்பது கணவன் மனைவியின் ஒன்று பட்ட அன்புப் பிணைப்பிலே, பண்பு உள்ளத்திலே, கடமை உணர்ச்சியிலே, தியாக மனப்பான்மையிலே வாழுகின்ற நல்ல குடும்பத்தில் தான் இருக்கிறது.

ஒரு குடும்பத்தில் சரி பாதி ஆணும் மறுபாதி பெண்ணும் வகிக்கின்றனர். ஆண், பெண் என்கின்ற பால் வேற்றுமை உண்டே தவிர பெண் ஆணுக்கு அடங்கி வாழ வேண்டும் என்ற நிலைக்கு குடும்பத்தில் இடமே இல்லை. திருமணத்திற்கு முன் பெற்றோருக்கு மகளாக வாழ்ந்த பெண் திருமணத்தின் பின் மனைவி என்கின்ற ஸ்தானத்தை அடைகிறாள். திருமணத்தின் பின் பெண் தான் முன்பு பெற்றோரோடு வாழ்ந்த முறையிலேயே வாழமுற்படுவது குடும்ப வாழ்வுக்கு பொருத்தமற்றது. எனவே பெண், மனைவி என்கின்ற தன்நிலையை உணர்ந்து கொள்வதோடு ஆண்மகனும் கணவனுக்குரிய தன் நிலையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கணவன் மனைவியாக, குடும்பத்தலைவன், தலைவியாக இருப்பவர்கள் குடும்பத்தில் தம் நிலைதனை புரிந்து கொள்ளாது. கணவன் மனைவியை அடிமையாக கருதி அவள் தனக்கு அடங்கி வாழ வேண்டியவள் என்றுகருதுவதும் “ நாங்கள் என்ன உங்கள் தேவைகளை பூர்த்தியாக்கும் அடிமைகளா? நாங்கள் உங்களுக்கு அடங்கி வாழ ” என்று பெண்

கள் போர்க் கொடி தூக்குவதும் ஒரு குடும்பத்தின் ஒழுங்கமைப்பாக இருக்குமா? இப்படியான நிலை குடும்பம் என்கின்ற பெயரில் நடைபெறும் நாடகமாக இருக்குமே தவிர உண்மையான அன்புறவுகள், தியாக வாழ்வுகள் கொண்ட வாழ்வாக இருக்க முடியாது. ஓர் குடும்பத்தில் தலைவன் தலைவியாக விளங்கும் (கணவன், மனைவி) இருவரும் தம் நிலைதனை சரியாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மனைவியானவள் அடங்கி வாழ்வது அல்ல கணவனுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து இணைந்து, துணையாக வாழ்ந்து நல்துணைவியாக திகழவேண்டும். கணவன், மனைவியை அடக்கி வாழும் அதிகாரியல்ல, அன்பு காட்டி இணைந்து வாழும் நந்துணைவன். இப்படியாக தம் நிலைதனை புரிந்து உணர்ந்து வாழும்போது குடும்பத்தை சீர்குலைக்கும் எந்தப் பிரச்சனையும் குடும்பத்தினை சீரழிக்க முடியாது.

— கி. கிறிஸ்தோப்பர்
எட்டியாந்தோட்டை.

பணிந்து நடத்தலும் பரவசமும்

ஒரு மாணவனான ஆசிரியருக்கு கீழ்ப்படிந்து, அவரின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவவரை இருந்தால்தான் அவன் அவ்வாசிரியரின் மூலம் ஓர் சிறந்த கற்பித்தலைப் பெறமுடியும். இங்கு குடும்பமானதும் இதே நிலையில்தான் இருக்கிறது. குடும்பத்திலே மனைவியானவள் கணவனுக்கு பணிந்து இல்லறத்தை நல்லறமாக்கும் பொழுது, அதனைப் பார்த்து பழகுகின்ற குழந்தைகளின் மனத்திலும் செயலிலும், அடக்கம், பணிவு, ஒழுக்கம் என்பவை குடிகொள்கின்றது. இதனால் அவர்களின் வாழ்க்கை சீரான நீரோட்டம் போல் செல்லும். ஆனால் கணவனின் வார்த்தைக்கு கட்டுப்பாடாமல் சொல்வதெற்கெல்லாம் மறுப்புத் தெரிவித்து எதிர்த்துப் பேசும் மனைவியினால் குடும்பத்தில் நிம்மதி, மகிழ்ச்சி, ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, பண்பு எல்லாமே திசை தெரியாமல் போய்விடும். எனவே அவர்களின் குழந்தைகளின் வளர்ச்சியில் (உடல், உள) பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தகைய நிகழ்வுகளினால் குழந்தைகளின் மனம் விரக்தி அடைகின்றது. சில வேளைகளில் இதனால் அவர்கள் தமது பெற்றோரையே வெறுக்கும் நிலையும் ஏற்படலாம். இப்படியான தீய விளைவுகளுக்கு காரணமாக அமைவது குடும்பத்தில் மனைவி கணவனுக்கு பணிந்து நடக்கும் பண்பில்லாமையினாலேயே ஆகும். எனவே, முதலில் சங்கீதமாய் இனித்த குடும்பவாழ்க்கை, பின்னர் மாறும் நிலையை ஏற்படுத்தும். எனவே குடும்பத்தில் மனைவியானவள் அடங்கி வாழ தலிலேயே இல்லற ஒழுங்கு தங்கியுள்ளது. அதுதான் நமது தமிழ் பண்பாடு ஆகும். அதுவே நல்லறமாம் இல்லறத்துக்கு மாட்சிதருவது.

S. சந்துரு — பேசாலை

அன்பில் விளைவது நல்வாழ்வு

அடக்கி வாழ்தல், அதிகார வெறி, அடங்கி வாழ்தல் அடிமை வாழ்வு. கணவன் மனைவிக்கு அதிகாரியுமல்லன். மனைவி கணவனுக்கு அடிமையும்ல்லள். மாறாக கணவன் அரசனெனின் மனைவி மந்திரியாகின்றாள். இருவரும் ஒருங்கிணைந்தாற்றான் நாடுசமுகநிலை காணும். அரசனைத் திருத்த வேண்டியது நல்வழிப்படுத்த வேண்டியது மந்திரியின் கடமை, மந்திரியைப் பாதுகாப்பது அரசனின் கடமை. இத்துணை வழிப்படுத்தலுக்கு கணவன் மனைவியரிடத்து, அன்பு, நேர்மை, மனம் விட்டுப் பழகுதல், பொறுமை, புரிந்துணர்வு யாவும் அவசியமாகின்றன.

கற்புக்கிலக்கணமாம் கண்ணகி, மாதவியை அண்டிய கோவலனைக் கூட வெறுக்கவில்லை. பதிலாக அவனுக்காக அவளது குற்றமின்மைக்காக வாதாடினாள். மதுரை மாநகரையுமே எரிக்கலானாள். தன் கணவன் மேற் கொண்ட அன்பே, தூய பக்தியே காரணமாகின்றது. “நான்” என்பது அகந்தை “நாம்” என்பது நற்பண்பு. எனவே இருவரும், வீணையும் நாதமும் போல, நகமும் தசையும் போல, மலரும் மணமும் போல ஒன்றிணைந்து, பிரிவின்றி, வெறுப்பின்றி, சுமுகமாக வாழ்வதுவே ஒழுங்கான, சீரான, நல்வாழ்வு. இது அன்பில் விளைவது. ஆணவத்திலல்ல.

இந்த மாசற்ற அன்புப் பிணைப்பு, கணவன் மனைவியருக் கிடையில் பொறுமையையும், தாழ்மையையும், பொது நலனையும், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பாங்கையும், புரிந்துணரும் தன்மையையும் வளர்க்கின்றது. இதன் பயனாய் இல்லறம் நல்லறமாகின்றது, கருணைஊற்றெடுக்கின்றது, ஒற்றுமை ஓங்குகின்றது, வாழ்வு மலர்கின்றது வசந்தம் வீசுகின்றது. எனவே தூய்மையான அன்பொன்றே குடும்ப வாழ்வுக்கு, அதன் புனிதத்துவத்திற்கு, அதன் சுமுக அமைப்பிற்கு அவசியமென்பது வெள்ளிடைமலை.

ஆதலின் கணவன் மனைவியர் தம் தூய அன்பைக் கைக்கொண்டு, ஒளிவு மறைவின்றி, நேர்மையாக நடந்து, தங்கள் இன்ப துன்பங்களில் இருவரும் சம பங்கேற்று, ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து பண்புடன் “நாம்” என நினைத்து சுயநலமற்று வாழ்வதிலேயே குடும்பத்தில் ஒழுங்கான அமைப்பு உண்டாகின்றதே தவிர, மனைவி கணவனுக்கு அடங்கி வாழ்வதிலோ அன்றேல் கணவன் மனைவியை அடக்கி வாழ்வதிலோ அமையவில்லை என்பது உள்ளங்கை நெல்லீக் கனிப்புலன்.

யோசேப்மேரி ஆசிர்வாதம்
செல்வபுரம், முல்லைத்தீவு

தோளோடு தோளாக.....

வேறுபட்ட இரு குழல்கட்கு இயைபடைந்த இருவர் திருமணத்தில் சங்கமித்து வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கும்போது, அவர்கள் தம்மைச் சுற்றி வேறேற்புதியதோர் உலகை, படைக்கின்றனர். சுதந்திரமாக செயற்பட்ட இரு உள்ளங்கள் கருத்துக்களைப்பரிமாறி முடிவுகள் எடுக்கவேண்டியநிலை உருவாகிறது. கை வீசி நடந்தோர் கைகோர்த்துச் செல்ல முற்படும்போது, ஒருவர் முன்னும் மற்றவர் பின்னும் நடந்தால், நடையில் 'பிறழ்ச்சி' ஏற்படுவது சகஜம். மாறாக இருவரும் ஒன்றாக தோளோடு தோளாக நடப்பின் நடை கடினமற்று மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாக இருக்கும் என்பது உண்மையன்றே.

“நீ எனக்கு முன்னே நடந்தால் நான் உன்னை இழந்துவிடக்கூடும்
நீ என் பின்னே நடந்தால் நான் உன்னை மறந்துவிடக்கூடும்
எனவே என் கண்ணே என்னுடன் சரிசமமாக நடந்துவா”.

இது தன் இனியமனையாளுக்கு சமஉரிமை கொடுத்த ஆங்கிலக் கவி ஒருவரின் உள வெளிப்பாடு.

ஒழுங்கான குடும்ப அமைப்பிற்கும் மகிழ்ச்சிக்கும், ஒருவர் மற்றவர்க்கு அடங்கிப்போதல் அவசியமில்லை. ஆனால்புரிந்து, கௌரவித்து விட்டுக்கொடுத்து வாழ்வது அவசியமாகிறது. “விட்டுக்கொடுத்தல்” என்னும் போது அது எப்போதும் மனைவியாகவே இருக்கத் தேவையில்லை. ஆனால் சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்து நிச்சயமாக கணவரையுமிருந்தேயாகவேண்டும்.

பண்டைக்காலங்களில் பெண்கள் கல்விக்கூடங்களுக்கோ பணி மனைகட்கோ அனுப்பப்படவில்லை. உலக அறிவும், சிந்திக்கும் திறனும் குன்றியிருந்த இவர்கள் திருமணவாழ்வில் நுழைந்த போது கல்வியறிவும் ஆற்றலும் படைத்த தம்கணவன்மார்க்கு அடங்கி வாழ்தல் அவசியமாகவே இருந்தது. எனினும் ஆணுக்குச்சரிநிகராய் ஒவ்வோர் துறையிலும் பெண்கள் முன்னேறியிருக்கும் இன்றைய சமுதாயத்தில் அவர்கள் “அடங்கி” வாழவேண்டும் என நினைப்பதோ அல்லது அவர்களை அடக்க நினைப்பதோ அரக்கத்தனமானதும், மடத்தனமானதுமாகும்.

சுதந்திர உணர்ச்சிமிக்க இக்காலத்தில் தாம் “அடக்கப்படுகிறோம்” என்ற மென்மையான உணர்வே குடும்பப் பிணைப்புகள் வெடிப்பதற்குக் காரணியாய் அமைந்து விடும்.

“தொட்டிலை ஆட்டும் கரங்களே உலகை ஆள்கின்றன” என்பதை எக்கணவன்மார் உணர்ந்து ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவர்கள் குடும்பங்களிலேயே ஊற்றெடுக்கும் இன்பம் நிலவும்.

செல்வி F. R. யேசுதாசன்
No. 24. 9 ம் ஒழுங்கை
கொழும்பு-3

எதிர்வாதம் பேசேல்

“மனைக்குத் தக்கவளை மணக்கவில்லை.
மணக்கத் தக்கவள் மனைலியில்லை.”

இல்லாள் இனியவளாய் இணைந்துவிட்டால் இல்லாததொன்று மில்லை. இவ்வையகத்தில் இல்லம் செழித்திருக்கும். குடும்பம் குதூகலிக்கும். மனையாளால் மனை ஒளிரவேண்டுமானால், மாண்பின் இலக்கணமாய் இலங்க வேண்டும். அகம்பாவத்தை அகற்றி, அமைதியும், ஆனந்தமும் ஒளிர, அடக்கமும், பணிவும் பெற்று, அன்பின் சிகரமாய் திகழ வேண்டும். மணவாளனை அடக்கியாள மனையாள் முற்பட்டால் அவ்வளவே தான். குடும்பவாழ்வு சீர்குலைந்ததொன்றாகும். அழகுடனும், அறிவுடனும், ஆடம்பர செல்வ செழிப்புடனும் மனைவியானவள் இருந்தாலும் கணவனுக்கு அடங்கி வாழாவிட்டால் மதிப்பற்று, அடங்காப்பிடாரி, ஆணவக்காரி என்ற இழிசொற்களால் பட்டம் சூட்டப்பெற்று, வாழ்க்கையையே அமர்க்களமாகிவிடும். இதையுணர்ந்தே புனித பவுல் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் “புருஷனையுடைய ஸ்திரி தன் புருஷனுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தின்படி அவனுடைய நிபந்தனைக்கு உட்பட்டிருக்கிறாள்.” ஆகவே மனைவியானவள் கணவனுக்கு கீழ்ப்படிந்து அவன் தேவைகளை உணர்ந்து, மதித்துப்பேணி நடப்பாளேயானால் மனை வாழ்வும் மலரும், மங்கலமாகும்.

“கணவனை கண் கண்ட தெய்வமென” போற்றி வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் எம் தமிழ் மூதாதையர். இதன் அடிப்படை நோக்கமென்னவென்றால், கணவனது இன்ப துன்பங்களுக்கு ஒத்தாசை அளித்து, தன் நலம் கருதாது, ஆடவனுக்கு அடங்கி, குடும்ப கருமங்களின் நலம் கருதி, கணவனுக்கு கடமை செய்ய வேண்டும், என்பதே. இவ்வாறு இல்லாள் செய்தால் கணவனும் தெய்வமாகலாம், குடும்பமும் ஒரு கோயில் ஆகலாம். “கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன்” என்ற கோட்பாட்டிற்கமைய பொறுமையினாலும், அன்பினாலும், கணவனை வசிகரித்து, கணவனது குற்றங்குறைகளை பொருட்படுத்தாது, இலாவகமாக கணவனை ஆட்கொண்டு அடங்கி வாழ்வதனால் ஆனந்தம் கொண்டு இல்லமதை இன்பநிலையமாக்கலாம்.

“பெண்டிற்கு அழகு எதிர் வாதம் பேசேல்” என்ற முதுமொழிக்கமைய மனையாள் எதிர்த்து பேசாது, நாடவக்கத்தை பேணி, கணவனின் சொற்களுக்கு அடங்கி வாழ்ந்தால் குடும்பத்தில் அமைதியும் ஒற்றுமையும் நிலை நிறுத்தப் பெற்று இன் சொல் இல்லாளாய் குடும்பத்தைக் கலைக்கூடமாக்கி மிளிர் முடியும். இதைவிட கணவனுடைய வருமானத்திற்கு தக்க செலவீனத்தைக் கைக்கொண்டு குடும்ப பாரத்தை இனிதே சுமந்து, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் நற்குணங்களை கடைப்பிடித்து குடும்ப ஒழுங்குக்கான அமைப்புக்களை கருத்திற் கொண்டு கணவனுக்கு அடங்கி வாழ்வதே மனைவியின் தலையாய கடமையாகும்.

யே. மேரிஸ்ரலா யேறாபி

மணிப்புரி, கொழும்புத்துறை

வசந்தங்கள்

வாழ்த்துச் சொல்ல ... [5]

★ ராணி மேரி ★

அனிதாவோடு வேண்டுமென்று நான் முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்ள வில்லை. தன்னுடைய பிரச்சினையை முழுமையாக ஆறுதலாக எனக்குச் சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களை அவள் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் இரண்டொரு நாள் லீவில் வரும் போது படும் படாமலும் அதனைச் சொன்னால் நான் எப்படித் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்? அன்று அவளைச் சந்தித்த போது முதல் நாளைய பிரயாணகளைப்பு நீங்கவில்லை. அவளுடைய நிலையில் அவளால் எதனையும் தெளிவாகக் கூற முடியவில்லை. என்னுடைய அலுப்பும், களைப்பும், பிரச்சினையை முழுமையாகத் தெரியாத நிலையும், ஆமென்று அவள் சொல்லப் போவதாகச் சொன்னதும் கோபத்தைக் கிளறியதே தவிர அவளுடன் அமைதியாகப் பேச வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைத் தரவில்லை. இன்னமும் அவளுடைய இந்த விவகாரம் பற்றி முழுமையாக எனக்குத் தெரியாது. ஒருவருடைய விவகாரங்களை அவராகக் கூறுதவரை துருவிக் கேட்கும் வழக்கம் என்னிடமில்லை.

இக்காலக் காதலர்கள் வாழ்க்கைத் துணையைத் தெரியும் விட

யத்தில் அநுபவமுள்ளோரின் கருத்துக்களை அலட்சியம் செய்கின்றனர். வீடு, நிலம், வாகனம் போன்றவற்றை வாங்கும்போது அவற்றைப் பற்றித் தெரிந்தவர்களின் உதவியை நாடுகிறார்கள். ஆனால் ஆயுள் முழுவதும் வாழ வேண்டிய துணையைத் தேடும் விடயத்தில் மட்டும் இனையோர் தமது விருப்பப்படி நடக்க முற்பட்டு அநாவசியமாகத் தம் வாழ்வில் பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றனர். காதலில் சிக்குண்ட மகளுக்குத் தந்தையெழுதிய கடிதத்தின் ஒரு பகுதி:— “நீ தனியா இருக்கிற பெண். ஒரு இளம் வயசுப் பையனுடன் உனக்குச் சிநேகிதம் என்கிறதை என்னாலே ஏத்துக்க முடியலேம்மா நீ அறியாத பெண். சமையல் கட்டுக்குள்ளே வேலை பழகறவங்க அடுப்படியிலே அடிக்கடி சுட்டுக்கு வாங்க; அப்புறம் பழகிப் போகும். ஆனால் வாழ்க்கையிலே அப்படிச் சரிப்படுத்த முடியாமல் சுட்டுக்கிற விதமும் உண்டு” (பொன் மாலைப் பொழுது - லட்சுமி சுப்பிரமணியம்) புறத் தோற்றத்தில் மயங்கும் இக் காதலர்களுக்கு ஒருவரின் இதயம் ஒருவருக்குப் புரிவதில்லை. அவர்களுடைய காதலுலகில் பல உண்மைகள் உறங்கிக் கிடக்கின்றன. திருமணம் என்ற ஒளியில் அவ்வுண்மைகள் துயில்

கலையும் போது இருவரும் ஒரு வரை யொருவர் பார்த்து விழிக் கின்றனர். இவளா இப்படி? இவரா இப்படி? எனத் தமக் குள்ளே கேட்டுக் கொள்கின்றனர்.

“தம்பி, கடுமையாக யோசிக்காதேயும். அந்தப் பிள்ளையைச் சந்திச்சப் போட்டுப் பிறகு வீட்டை வாறும்” நடராசன் புறப்பட எழுந்தார்.

“என்ன சாப்பிடாமல் போகப் போறீங்களோ? பத்மா கேட்டாள்.

நடராசன் சைவ உணவுக்காரர். அதனல்தானே தயங்கினார்.

“இண்டைக்கு எல்லோருக்குமே உங்களுடைய சாப்பாடுதான். முகத்தைக் கழுவுங்கோ நான் சாப்பாட்டை ஆயத்தப் படுத்துறன்”

“இங்கை சாப்பிடுறதுக்கு நீங்கள் யோசிக்கத் தேவையில்லை இவ சைவந்தான்”

“என்ன சைவமோ?”

“வாருங்கோ சொல்லுறன்” இருவருமாகக் கிணற்றடிக்குச் சென்று கால்முகம் கழுவி விட்டுச் சாப்பாட்டறைக்கு வந்தோம். நடராசனை உட்காரச் சொல்லி விட்டு நண்பன் லோறன்ஸ் எழுதிய கடித மொன்றினை எடுத்து வந்து அவரிடம் கொடுத்து குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை வாசித்துப் பார்க்கும்படி கூறினேன்.

...கலாச்சாரம், பண்பாடு இவற்றோடு ஒட்டிய வாழ்க்கை - மத அநுட்டானம் - இல்லத்தாய்மை - மன அமைதியும் இல்லத்திற்கு ஒளியும் தரும் அக, புற அழகு இவற்றில் எல்லாம் கிறிஸ்தவத் தமிழ்ப் பெண்களை விட சைவத் தமிழ்ப் பெண்கள் சிறந்து விளங்குகிறார்கள் என்ற கருத்தை நாம் எத்தனையோ தடவை அலசியிருக்கிறோம். ஒருநாள் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் கிறிஸ்தி கூறியது எனக்கு இன்னமும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது ‘வாசலில் கோலம் போடத் தெரியாத எங்கிடை வேதக்காரப் பொம்பிளையள் வாழ்க்கைக் கோலத்தை எப்பிடி மச்சான் போட ஏலும்?’ ஏற்கனவே யேசு தாசனும் விக்ரமும் நீயும் சைவத் தமிழ்ப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டீர்கள். மேலே குறிப்பிட்ட குண இயல்புகள் கிறிஸ்தவத் தமிழ்ப் பெண்களிடமும் இருக்கிறது என அடித்துச் சொன்ன சிவநேசன் கத்தோலிக்க பெண்ணொருத்தியை மணந்து கொண்டான். இதெல்லாம் பழைய கதை. கடந்த வாரம் பெண்பார்க்கப் போயிருந்தேன் - சமயம் என்னவென்று நீ கேட்கு முன்பே அவளுடைய பெயரைக் கூறி விடுகிறேன் - சிவராஜேஸ்வரி ஒருவருக்கொருவரைப் பிடித்து விட்டது. அடுத்த மாதம் 15ம் திகதி நிச்சயதார்த்தம். நேரத்தை அடுத்த கடிதத்தில் எழுதுகிறேன். லீவு எடுப்பதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்துவை ...’

“நல்ல கூட்டாளிமார்தான்”
நடராசன் சிரித்தார்.

“இந்தக் கலப்புத் திருமண விடயத்தில் எனக்கும் முதலில் பாதகமான கருத்துத்தான் இருந்தது. ஒருமுறை அனிதாவோடு கூட இந்த விடயமாகக் கதைக்கும் போது பழைய கருத்தைத் தான் கூறினேன். பிறகுதான் மதம் பற்றிய எனது குறுகிய எண்ணம் மாறினது.

மனிதர்களிடையே ஐக்கியத்தை வளர்ப்பது மதங்களின் கடமைகளில் ஒன்று. நாங்கள் தான் மதங்களைப் பிழையான வழியில் கையாண்டு அவற்றை வேற்றுமையை வளர்க்கும் கருவிகளாக ஆக்கிக் கொண்டோம்” என்றேன் நான்.

“இன்னமும் சாப்பிடத் தொடங்கியில்லையே? சாப்பிடேக்கை உதுகளைக் கதைக்கலாந்தானே” பத்மா.

இருவரும் சாப்பிடத் தொடங்கினோம். நடராசன் கேட்டார். “நீர் உம்முடைய மதத்தையும் அவதன்னுடைய மதத்தையும் ஒரு சிக்கலில்லாமல் அநுசரிக்கிறீங்கள் அப்படித்தானே”

“அதுதான் சொன்னேனே. எங்களுக்கிடையில் பிரச்சினையை ஏற்படுத்த மதத்தை நாங்கள் விடுதில்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் என்னைப் பூசைக்குப் போக எழுப்பி விடுறதே பத்மாதான். சில வேளைகளிலேதானும் என்னோடை கோயிலுக்கு வருவா.

போன ஞாயிற்றுக்கிழமை எனக்குக் கொஞ்சம் அலுப்பாக இருந்தது. பின்னரேப் பூசைக்குப் போவம் என்று இழுத்து மூடிக்கொண்டு படுத்திட்டன். இவ்வந்து பின்னரேப் பூசை உங்களுக்குச் சரி வராது. உலாத்த வெளிக்கிட்டு விடுவீங்கள் இப்போட்டு வாருங்கோ என்று விலங்கமாக எழுப்பிப் போட்டா”

“நீங்கள் மட்டும் என்ன? அண்டைக்கொரு வெள்ளிக்கிழமை T. V. யிலே நல்லதொரு டான்ஸ் இருக்கெண்டு சொல்ல என்னை வில்லங்கமாகப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு இழுத்துக் கொண்டு போகயில்லையோ?”

“ஞாயிறு, வெள்ளியிலே கோயிலுக்குப் போறதுதான் சமய வாழ்க்கையெண்டு நான் நினைக்கயில்லை. சமயத்தை நாங்கள் இருபத்திநாலு மணித்தியாலமும் வாழவேண்டும். ஆனால் நித்திரைக்காகவும் டான்சுக்காகவும் கோயிலுக்குப் போகாமல் விடுற. பிழைதானே” என்றேன் நான்.

“நீங்கள் ஒருவர் ஒருவருடைய சமயத்தை அநுசரிக்கிறதுக்கு உதவியாக இருக்கிறதைக் கேட்கச் சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கு அனால் இரண்டு பேரும் ஒரே சமயமாக இருக்கிறது நல்ல தெண்டு நினைக்கிறன். பிள்ளையனும் ஏதோ ஒரு மதத்தை அநுசரிக்க வேசாக இருக்கும்.”

கழுத்தில் மாட்டி அவனையும் ஒரு விலங்கினைப் போல் கொண்டுவரு

“அது உண்மைதான். நாங்க னும் இது பற்றிக் கதைச்சிருக்கிறம். கெதியிலே இரண்டு பேரும் ஏதோ ஒருமதத்தைச் சேரத்தான் எண்ணியிருக்கிறம். மதம் மாறுகிறோம் என்கிறபோது ஒருமதத்துக்குரிய வழிபாட்டு முறை போதனைகளில் இருந்து மாறுகின்றோமேயன்றி ஒரு கடவுளைவிடுத்து இன்னொரு கடவுளைத் தேடி ஓடவில்லையே. ஏனென்றால் கடவுள் ஒருவர் தானே”

“தம்பி, கடவுளின்ரை பெயராலே ஒருவர் மற்றவற்றை கழுத்தை வெட்டுகிறது அந்தக் காலம் தொடங்கினது இன்னமும் முடியவில்லை. இப்படியான உலகத்திலே உங்களைப் போல ஆக்களைக் காணச் சந்தோஷமாகவும் ஆச்சரியமாகவு மிருக்கு. நீங்கள் நூறாண்டு காலம் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும்” வாயார வாழ்த்தினார் நடராசன். சாப்பிட்டானதும் அவர் எமது திருமணப் புகைப்படங்களைப் பார்வையிட்டார்.

“திருமணம் கிறிஸ்தவமுறைப் படிதான் நடந்திருக்கிறது போலே நடராசன்.

“ஓம் அவர் அதைப்பற்றி என்னோடை கதைச்சுத்தான் அப்படி ஒழுங்கு செய்தவர்” பத்மா கூறினா.

“கிறிஸ்தவ திருமணங்களிலே பெரும்பாலும் மணமகன் ஆங்கில முறைப்படிதானே உடுப்புப் போடுகிறது” நடராசன்.

“ஓ. அப்பிடி ஒரு வழக்கம் எங்களுக்குள்ளே எப்படியோ வந்து சேர்ந்திட்டுது” ஆனால் நான் எங்களுடைய பண்பாட்டின் படி உடையணிவதையே விரும்பினேன்.

“இதென்ன இது” நாலேந்து புகைப்படங்களைக் காட்டி நடராசன் கேட்டார். நான் தாலியை எடுத்துக் கொடுப்பதையும் பத்மா அதனை வாங்கி அணிந்துகொள்வதையும் பின்புறத் திருகாணியை நான் பூட்டி விடுவதையும் படங்கள் சித்தரிக்கின்றன.

“அவரிட்டைக் கேளுங்கோ” பத்மா.

“ஆடு: மாடு போன்றவற்றை அவற்றின் கழுத்தில் கயிற்றை மாட்டி எம்முடன் கொண்டு வருகிறோம். மணமகனே மணமகளின் கழுத்தில்தாலி கட்டுவதைப் பார்க்கும்போது கயிற்றுக்குப் பதிலாக, தங்கத்தாலியை அவள் கழுத்தில் மாட்டி அவளையும் ஒரு விலங்கினைப்போல் கொண்டு வருவதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. தாலியைத் தங்கத்தில் செய்வதால் பெண்கள் இப்படி நினைக்கவில்லையோ தெரியாது. ஆனால் எனது வாழ்க்கைத் துணையை அப்படி நினைக்க என்னால் முடியவில்லை. திருமணமானவள் என்பதைக் காட்ட பெண்ணுக்குத் தாலி அடையாளமாலை ஆணுக்கு... இதுபற்றி பத்மாவுடன் பேசினேன். தாலிக்குப் பதிலாக இருவரும் மோதிரம் மாற்றிக் கொண்டாலென்ன என்றும்

கேட்டேன். நீண்டகால வழக்கத்தை உடனேயே கைவிட முடியாததாலேயோ என்னவோ பத்மா அதற்குடன்படவில்லை.”

“பெரிய புரட்சியெல்லாம் செய்திருக்கிறீர்கள்” நடராசன் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார்.

“புரட்சியென்று பெரிய சொல்லெல்லாம் பாவிக்காதையுங்கோ. மற்றவர்களுக்குக் கஷ்டம் தராமல் நாம் விரும்பிய சிலமாறுதல்களை செய்தம் அவ்வளவு அவ்வளவுதான். நானே தானியை அணிந்து கொள்வதென்பது எனக்கும் முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகவே இருந்தது. பிறகு இவர் சொன்ன நியாயங்களைக் கேட்டு ஒமெண்டு சொன்னன்”

நடராசன் எங்களிடமிருந்து விடை பெற்றார்.

இரண்டொரு வாரங்களுக்குப் பின் வழக்கம் போல் இரவுச் சாப்பாட்டின் பின் ஆளுக்கொரு புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு வாசிக்க உட்கார்ந்தோம். பத்மா கேட்டா, “அனிதாவைச் சந்திச்ச வேணுமெண்டு சொன்னீங்களே சந்திக்கவில்லையா”

“சொல்ல மறந்து போனேன் பத்மா. முந்த நாள் அவளைச் சந்திச்சன், நடராசனும் நீங்களும் என்னை ஏசினதையும் அவளுக்குச் சொன்னன். தன்னுடைய பிரச்சினையில் நான் இடையிலே ஒதுங்கினது பற்றித் தான் குறையகா நினைக்கயில்லை யெண்டு சொன்னான்.”

(அடுத்த இதழில் முடிவுறும்)

இணைப்பு

அவளின்றி அவனில்லை
அவளின்றி அவனில்லை
அவளவனும் சேர்ந்தாலும்
அன்பின்றி ஒன்றில்லை.

முத்துக்கள் உறவால் தான்
முத்தாரம் உருவாகும்,
வித்துக்கள் மண்ணோடு
வகையாக இணைந்தாலே
மொத்தத்தில் நாமெல்லாம்
விழுங்குதற் குணவாகும்.

நன்னூல்கள் பலவற்றின்
நற் கருத்து இணைந்தொன்றி
எண்ணத்தில் நிலையாக
இடமேற்ற பின்னே தான்,
சின்னவனும், பேரறிஞன்
சீர் புகழைப் பெறுகின்றான்.

இணைப்பொன்றே இவ்வுலகில்
இன்பமெனக் கண்டிடுவீர்,
இணைப்பின்றி எதுவுமில்லை
என்பதனை உணர்ந்திடுவீர்.

C. யஸின் சுரேந்திரா,
யாழ்ப்பாணம்.

மனித உறவில் நிறைமகிழ்ச்சி

● நந்தினி வளன் ●

குடும்ப வாழ்வில் நிறைந்த இன்பமும் நீங்காத மகிழ்ச்சியும் பெற விழைவோர் அதை கூட்டு வியாபாரமாக கருதி இறங்கக்கூடாது குடும்ப வாழ்வை மனிதஉறவாக, பண்புகள் பரிணமிக்கும் பள்ளியாக பாசமும் நேசமும் வளர்த்து பரித்தியாகமும், புண்ணியமும் ஊற்றெடுக்கும் அணையாக பாவிக்க வேண்டும். கணவனும் மனைவியும் ஒரேநோக்கம் உடையவராய் அந்நோக்கத்தைப் பெற இருவருமாகச் சேர்ந்து திட்டிய நந்திட்டங்களை இருவருமாகச் சேர்ந்து நிறைவேற்றுபவராய் இருக்க வேண்டும். இது ஒருவரை உளமார மதிப்பதிலும் ஒருவர் ஒருவரிடம் ஒளிவு மறைவு இன்றி நடந்து கொள்வதிலும் தங்கியிருக்கிறது. அது பால் உறவுத்துறையாக இருக்கட்டும், சிந்தனை உறவாக இருக்கட்டும், உணர்ச்சியாக இருக்கட்டும், உள்ள ஆசையாக இருக்கட்டும், எதிலும் எல்லாவற்றிலும் ஒருவர் ஒருவரை புரிந்து ஒருவர் ஒருவரிடம் அனுதாபம், அன்பு, கருணை, நீதி, பக்தி, மதிப்பு, ஆகியவை ஒழுக்கப்பட்டால் தான் குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி தங்கும். துன்பங்கள் வந்தாலும் அம்மகிழ்ச்சி மறையாமல் தங்கும்.

மனிதர் மனிதரோடு உறவுகொண்டு வாழ்வது ஒருகலை குடும்ப வாழ்வை நீங்காத இன்ப நிலையமாக ஆக்க விரும்பும் தம்பதிகள்

ஒருவர் ஒருவரோடு உயர்ந்த மனித உறவு பூண்டவராக இருந்திடல் வேண்டும். இருவர் சேர்ந்து வாழும் இல்லறம் மகிழ்ச்சி நிறைந்த நல்ல குடும்பமாக விளங்குவதற்கு முதலாவதாக தேவைப்படுவது ஒருவர் ஒருவரிடம் நம்பிக்கை வைப்பது ஆகும். குடும்ப மகிழ்ச்சிக்குத் தேவையான மனத்திறந்த உறவு எந்நிலையில் தமக்குள் உள்ளது என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் கணவனும்—மனைவியும், இருவரும் ஒருவர் ஒருவரை விரும்புகிறோமா? இருவரும் ஒருவர் ஒருவரைத் தமக்கு சரிநிகர் சமானமாகக் கருதாமல் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அதிகாரப்போக்குக்கு ஆளாகி விடுவது உண்டா? போன்ற கேள்விகளை தங்களுக்குள் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். குடும்ப வாழ்க்கையில் கணவன் குடும்பத்தின் தலையாகவும் மனைவி அதன் இதயமாகவும் கருதப்படுவது வழக்கம். இதுபற்றி குடும்ப உளநூல் நிபுணர் ஒருவர் பின்வருமாறு உரைக்கிறார். "ஒரு வீட்டை குடும்பமாக்க அறிவும், அன்புணர்வும் தேவைப்படுகின்றன. எதையும் விருப்பு வெறுப்பு இன்றி அந்தந்த உண்மை நிலையில் வைத்து ஆராய வேண்டுவது கணவனது கடமை. அப்போது தான் குடும்பம் உண்மையாக உருப்பெற்ற அழகு மிகுந்த கோயிலாக விளங்கும்.

அமெரிக்க உளவியலாளரும் கல்விப் பயிற்சியாளருமாவர், கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விப் பயிற்சிக் கல்லூரி அமைக்க அடிகோலினார். அதில் ஆசிரியராகவுமிருந்தார். இவரது முக்கியமான பணி முதலில் விலங்கு உளவியலில் இருந்தது. இவருடைய சோதனைகளின் விளைவாகக் கற்றலில் “முயன்று தவறிக் கற்றல் முறையினை” (Trial and error method) மிகவும் வலியுறுத்தினார். அவருடைய தொடக்க ஆய்வு முதலில் பெரும்பாலும் விலங்கு கற்றலைப் பற்றியதாக இருப்பினும் பின்னைய ஆண்டுகளில் அவருடைய ஆய்வினை மனிதனின் கற்றல் செயல் முறைக்குத் திருப்பினார். இதன் மூலம் ஒரு கல்வி உளவியல் அறிஞராக உயர்ந்த நிலையை அடைந்த தார்.

விலங்குகளின் நடத்தையை ஆய்வதன் மூலம் சிறப்பான பணியைச் செய்தார். விலங்குகளின் நடத்தையை அறிந்து கொள்வதற்காகவும் மனிதனின் நடத்தையை ஓரளவிற்கு அறிந்து கொள்வதற்காகவும் இப்பணி மேற் கொள்ளப்படுகிறது. இதன் அடிப்படையிலேயே மனிதன் ஒரு பகுத்தறிவுள்ள விலங்கு என்று வரையறுக்கப்படுகின்றான். கீழ்த்தர விலங்குகளின் நடத்தை பற்றிய அறிவினை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு அறிந்து கொள்ள விலங்கு உளவியலாளர் நமக்கு உதவுகின்றனர். தற்போது விலங்கு நடத்தை பற்றிச் சேகரிக்கப்பட்ட சில விபரங்கள் மனித நடத்தையின் எளிய நிலைகளை அறிந்து கொள்ள உதவுகின்றன. ஒப்பீட்டு உளவியலாளரின் மகத்தான செயல்களுள் ஒன்று உளவியற் பிரச்சினைகளை ஆய்வதற்கு அறிவியல் ஆய்வுக் கூடச் சோதனைகள், நுண்முறைகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியாகும். இப்பணியில் இவரது விலங்கு கற்றல் பற்றிய தொடக்கப்பணி குறிப்பிடத்தக்கது.

தார்ண்டைக் பல சோதனைகள் நடத்திய பின் கற்றலைப் பற்றிய சில பொது விதிகளை அமைத்தார். இவை கற்றல் விதிகள் (Laws of learning) எனப்படுவன. இவை மனிதனின் கற்றலுக்குப் பொருந்தும். குழந்தைகளுக்குக் கல்விபுகட்டும் ஆசிரியர்களுக்கு இவ்விதிகளைப் பற்றிய அறிவும், கற்பிப்பதில் இவற்றை எடுத்தானும் முறையறிவும் இன்றியமையாதனவாகும். இவர் முதலில் மூன்று ஆதார விதிகளை தெரிவித்தார். இவை

- (1) ஆயத்தவிதி — Law of readiness
- (2) பயிற்சிவிதி — Law of exercise
- (3) விளைவு விதி — Law of effect

பின்னர் கெஸ்டால்ட் கொள்கையைப் பின்பற்றி உடமை விதி (Law of Belongingness) என்றொரு விதியையும் இம் மூன்றுடன் சேர்த்தார்.

ஆயத்த விதியைப் பின்வருமாறு தார்ண்டைக் விளக்குகின்றார். அதாவது, ஒரு தூண்டல் — துலங்கல் தொடர்பு செயற்பட ஆயத்த நிலையில் இருப்பின், அச்சமயம் செயற்படுவது மனநிறைவைத் தருவதாகும். அச்சமயம் செயற்படாமலிருத்தல் மன அலைப்பைத் தருவதாகும். “கற்றலுக்கு ஆயத்தம்” (Readiness) இன்றியமையாத ஓர் ஏதுவாகும் என்பதை இவ்விதி விளக்குகிறது. ஆயத்த நிலையில் இருக்கும் ஒரு வன் வேகமாகவும், எளிதாகவும், சிக்கனமாகவும் தான் விரும்புவதைக் கற்பான். கற்றலில் கற்றலுக்கேற்ற ஆயத்தம் (Learning Readiness) எனப்படுவதன் இன்றியமையாமையை இவ்விதி வலியுறுத்துகிறது. இவ்வாயத்தம் இயற்கையாக அமையும் ஆயத்தம் (Inherent Readiness) என்றும் மனப்பான்மைகளின் விளைவாக எழும் ஆயத்தம் (Attitude Readiness) என்றும் சில வேளைகளில் பிரிக்கப்படுவதுண்டு.

பயிற்சி விதியை “பழக்கம் உருவாதல் விதி” (Law of habit formation) என்றும் கூறலாம், இவ்விதியைச் செயற்படுத்தல் விதி (Law of use) செயற்படுத்தாமை விதி (Law of disuse) என்று இரு விதிகளாகப் பிரிக்கலாம். பயிற்சி விதியின் இவ்விரு பகுதிகளையும் தார்ண்டைக் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார். “குறிப்பிட்ட ஒரு தூண்டலைத் தொடர்ந்து ஒரு துலங்கல் அடிக்கடி எழுமானால் இத் தூண்டல் துலங்கல்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பு வலுப்பெறும். குறிப்பிட்ட ஒரு தூண்டலைத் தொடர்ந்து ஒரு துலங்கல் எழாமல் போகுமாயின் இத்தூண்டல் துலங்கல்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பு பயன்படாமையால் வலுக் குன்றிவிடும். பயன்படுத்தப்படுவதால் கற்ற செயல் நிலைப்படுகிறது. பயிற்சியின் மூலம் நாம் கற்கிறோம். கற்றதும் பயிற்சியினால் உறுதிப்படுகிறது. இது செயற்படுத்தல் விதியாகும். கற்றலில் அடிக்கடி நிகழ்ச்சி, காலஅண்மை, தெளிவு போன்ற காரணிகளின் முக்கியத்துவத்தை இவ்விதி வலியுறுத்துகிறது.

விளைவுவிதி அல்லது பயன்விதி எனப்படுவது கற்றல் விதிகளில் மூன்றாவதாகும். கற்றதினாலும் பயன் அல்லது விளைவு மனநிறைவைத் தருவதாக இருப்பின் கற்றது நிலைத்து நிற்கும். அப்பயன் “மனஅலைப்பை (Annoyance) தருவதாயின் கற்றது நிலைத்து நிற்காது என்ற உண்மையை இவ்விதி எடுத்துக் கூறுகிறது. விலங்கு, மனிதன் ஆகிய இரண்டிற்கும் இது பொருந்தும்.

கற்கப்படவேண்டிய பல செயல்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர் புடையனவாகவும், பொருத்தமுள்ளனவாகவும் இருப்பின் இவை வெகு எளிதில் கற்கப்படும் என்பதை உடமைவிதி (Law of Belonginess) விளக்குகிறது.

மேற்கூறிய அடிப்படைக் கற்றல் விதிகளைத் தவிர கற்றல் பற்றிய வேறு சில வழிநிலை விதிகளையும் தார்ண்டைக் தெரிவித்துள்ளார். இவை பல தரப்பட்ட துலங்கல் விதி (Law, of multiple Response) மனப்பான்மை விதி (Law of Attitude) பகுதிச் செயல் விதி (Law of Partial Activity) உவமை விதி (Law of Analogy) தொடர்பு மாற்ற விதி (Associative Shifting) என்பனவாம்.

தார்ண்டைக்கின் முதல் மூன்று அடிப்படைக் கற்றல் விதிகளை ஆசிரியர்கள் முக்கியமாக நன்கறிந்து தமது கற்பிக்கையில் பயன்படுத்துதல் அவசியமாகும்.

உசர்த்துணை நூல்கள்:-

கல்வி உளவியல் பாகம் II — கற்றலும் கற்பித்தலும் பொது உளவியல் — டாக்டர் ஜி. யோவிஸ். கல்வியின் உளவியல் அடிப்படைகள் எஸ். சந்தான் கலைக்களஞ்சியம்.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி முடிவுகள் இலக்கம் 16

1 ஆ	2 பி	3 ர	4 கா	5 ம்	6 லி
7 று	8 ள	9 ங்	10 டை	11 ப	12 ங்
13 த	14 வு	15 கூ	16 ய	17 ம்	18 க
19 ல்	20 	21 ன்	22 ர்	23 த	24 ன்
25 	26 உ	27 யி	28 ர்	29 க	30 ள்

பரிசு பெறுபவர்

H. C. E. A. பெளடிக்ற், இளவாலே.

பாராட்டப்படுபவர்கள்

1. யனுனா வேலாயுதம்
சுழிபுரம்
2. ம. பென்சமின்
இளமருதங்குளம்
3. மலர் சிங்கராயர் பாஷையூர்
4. ஆ. பற்றிசியா முல்லைத்தீவு
5. ஞா. வியாகுஸ்நாயகி
சேமமடு
6. க. மேரி மாகிறெற்
சாவகச்சேரி
7. சுகந்தி ஸ்ரீபன் தாளையடி

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

இலக்கம்: 17

5 x 5 ஆக 25 சதுரங்களை அமைத்து இடமிருந்து வலமாக இலக்கமிடவும்:

அடைக்க வேண்டிய சதுரங்கள்:-

6, 8, 10, 14, 17

குழம்பி வருபவை

18 (இடமிருந்து வலம்)

2 (மேலிருந்து கீழ்)

11 (மேலிருந்து கீழ்)

தலைகீழாக வருபவை

13, 19

இடமிருந்து வலம்

1 'மோப்பக் குழையும் ... முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து''

12. கயிற்றை இப்படியும் அழைப்பர்

13. மிகுந்த நம்பிக்கைக் குரியவர்கள் அதற்குத் துரோகம் செய்து விட்டால் மனதில் இது குழந்து விடும்.

21. வீரமாமுனிவர் இயற்றிய கீரீஸ்த்தவ இலக்கிய நூல் இது.

மேலிருந்து கீழ்

2. மனிதஎன்ற பதத்தினை இந்தசொல்கொண்டும்அழைப்பர்

4.பதினிரோதம் ஏற்பட்டால் இவ்வாழ்க்கையில் இனிமை இருக்காது

11. தேவ லோகத்துக் கன்னியர்களை இப்படியும் அழைப்பர்

13. பகுதி என்பதற்கு ஒத்த கருத்துடைய சொல்

19. ஒன்றாக இதில் விழுந்த புழுக்கூட்டம் இதனையும் ஒன்றாகத் தூக்கிக்கொண்டு பறந்தால் இக்கதை ஒற்றுமைக்குச் சான்று பகர்கின்றது.

15. முந்தானையை இன்னு மொரு பெயரால் இப்படி அழைக்கலாம்.

முடிவுத் திகதி:- 11-11-84

பிழைதிருத்தம்

இறுதி இதழில் வெளிவந்த "அவளின் அரவணைப்பில்" சிறுகதையை எழுதியவர் F. R. யேசுதாசன்.

வாசகர் பூங்கா

என்னை விட்டு கலையவில்லை
கடந்த, “நான்” இதழில்
இடம் பெற்ற ‘கலைந்து போன
இராகம், எனும் சிறுகதை என்
மனத்தை விட்டு கலைந்து போக
வில்லை. பணத்தால் பாழடைந்த
வாழ்க்கை வாழும் சமூகத்தின்
பிரச்சனையை, எடுத்துக் கூறிய
சாந்தி கஜேந்திராவுக்கு எனது
மனமுவந்த வாழ்த்துக்கள்.

தி. ரகு,
உரும்பிராய்.

உயிரோட்டம் கண்டேன்

மனைவிக்கு ஒரு மடல் எழுதிய,
“வயவையூர் ரட்ணதுரை”
பாவம்தான்... புரிந்துணர்வற்ற
தன் மனைவியோடும் பெரும் கஷ்
டங்களோடும் வாழ்கிறார், “தாம்
பத்தியத்தில் இழையோடும்,
புதிய...” “பெண்களைப்
பற்றி...” “இல்லறத்தை இனி
மையாக்குங்கள் இல்லத்தரசிகளே!”
போன்ற ஆக்கங்கள்
உயிரோட்டமானவை.

“வசந்தங்கள் வாழ்த்துச்
சொல்ல...” தொடர்கதை
மனித வாழ்வின் உணர்வுகளை
அப்படியே சித்திரித்துள்ளது.
இதே ரீதியில் இலகுவாக எல்
லோராலுமே கதை அமைப்பை
நகர்த்தி விட முடியாது. கதாசி

ரியர் ஒவ்வொரு பாத்திரங்களோ
டும் ஒன்றி, அனுபவமாகச் சிந்
தித்து எழுதினார் என்பதை,
வரசிக்கும் போது எம்மால் விளங்
கிக் கொள்ள முடிகிறது.

சி. எல். பிரேமினி,
3ம் மைல்
அரியாலே.

பரவசமடைந்தேன்

நான் மலரின் ஆடி ஆவணிக்
குரிய இதழைப் பார்த்து பரவச
மடைந்தேன். கலைந்து போன
இராகம் எனும் சிறுகதையினை
எழுதிய சாந்தி கஜேந்திராவுக்கு
எனது உள்ளம் கனிந்த நன்றி
கள். “வளர்க ‘நான்’ வழங்கும்
மகத்தான சேவை.”

S. R. R வில்வராயன்,
S. R. ரவீந்திரன்.
கொழும்பு - 13.

வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்

பன்னிரெண்டு வருடங்களுக்
கொரு முறைதான் குறிஞ்சிமல
ரும். பல வருடங்களுக்கொரு
முறைதான் வலம்புரிச்சங்கு
தோன்றும். அதே போல் பல
வருடங்களுக்கு ஒரு முறைதான்
‘நான்’ போன்ற தரமான சஞ்
சிகைகள் மிளிரும் - ஆடி-ஆவணி
“நான்” இதழில் ‘கலைந்து
போன ராகம்’ என்ற சிறுகதை
மிகவும் பிரமாதம். தொடாகதை

தொடரட்டும். 'அவளின் அரவணைப்பில்...' உணர்ச்சியைக் கண்டேன். வேறு ஆக்கங்களும் படுஜோர். 'நான்' உளவியல் மஞ்சரி வளர்ந்து நாம் வளர எமது பல கோடி வாழ்த்துக்கள்.

வி. மைக்கல் கொலின்,
திருமலை.

சவாலே சமாளி

ஷாந்தி கஜேந்திராவின் 'கலைந்து போன ராகங்கள்' சீதனப்பேய் பிடித்து அலையும் இளம் தலைமுறைகட்கு சவாலாக அமைந்துள்ளது. மொத்தத்தில் சகல அம்சங்களும் வெகு சிறப்பு.

பழனி நடராஜலிங்கம்,
நெடுந்தீவு.

உன்னிடம் மயங்குகிறேன்!

அழகிய இதழ் விரித்து இனிய மணம் பரப்பும் 'நான்' மலரே, சென்ற முறை என் இதயத்தடாகத்தில் நீர் ஓர் வண்ணத்தாமரையாய் "கலைந்து போன ராகம்" என்னும் சிறுகதையை உன் வண்ண இதழ்களில் எண்ணத் தூரிகை கொண்டு எழுதி வைத்தாயே. எனவே உள்ளத்தால் நெருங்கி உன்னிடம் மயங்கிய நான் உன்னை எப்படிப் பாராட்டுவதெனத் தெரியாமல் தவிக்கிறேன்.

கு. தேவி
உப்புக்குளம், மன்றூர்.

சக்கரைப் பந்தலில்...

1984 ஆடி ஆவணி இதழ் பார்த்தேன். இரண்டு கண் இரண்டு காட்சிகாண முடியுமா? ஆசிரிய தலையங்கம் பாராட்டப் படவேண்டியது. கண்ணகியாய் வேஷம் போடும் மனைவிமாருக்கு அன்பர் வயவையூர் றட்ணதுரை நல்ல பாடம் புகட்டியிருக்கிறார். கேள்வி பதில் மிகவும் நுணுக்கமாகவும், விரிவாகவும் பதில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அது மாத்திரமல்ல ஆரம்ப முதல் முடிவுவரையுள்ள ஆக்கங்கள் அனைத்தும் சக்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பொழிந்ததைப் போல் 'நான்' இன் இலக்கிய மணத்திற்கு ஏதுவாக இருந்தது. இன்று எங்கு பார்க்கிலும் "டிஸ்கோ" மயமாகக் காட்சி தரும் இவ்வேளையிலே தமிழ்ப் பண்பாடுடைய கன்னிப் பெண் ஒருத்தி என்ன அழகாக காட்சி தருகின்றாளோ அதுபோல் நீயும் அழகாகவும், அடக்கமாகவும் அவனியிலே அன்னநடை போடும் சின்னவளே! நீ இலக்கிய ஆர்வமுள்ள என் போன்றவர்களை போலி இலக்கிய உலகில் இருந்து காப்பாற்ற வந்த புதுமைப்பெண் நீயன்றோ!

கனக. ஞானசுந்தரம்
அல்லாய்.

பதில்கள்

— தருபவர் : எம். போல் நட்சத்திரம் —

● கே: இந்த சமுதாயத்தில் ஒரு நபர் சிறு பகைமை காரணமாக எங்கள் குடும்பத்திலிருக்கும் ஒவ்வொருவரையும் பற்றி வசை பாடுவதிலும், கதை கட்டுவதிலும், அவமானப் படுத்துவதும் இவருடைய பெர்முது போக்கு எனலாம். சுமார் 6 வருடங்களாக இந் நபரின் நடைமுறை சிறிதளவும் குறையவில்லை, எங்கள் “பொறுமைக்கும் ஓர் எல்லையுண்டு.” இவ்வாறெனில் பொறுமையும் எல்லை கடக்க வேண்டி நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு செல்கிறது. என் இதயக் குமுறல் மத்தியில் ‘நான்’ இக் கேள்விக்கு தரும் பதில் என்ன?

யேக்கப் ஜெயந்தி,
நெடுந்தீவு.

★ ப: சண்டைகளும் பூசல்களும் மனிதனை ஆளுகின்ற காலகட்டத்திலே இக்கேள்விக்கு நிச்சயமாக இடமுண்டு. தங்கச்சி குழப்பங்களைக் கண்டு மனம் நெகிழ்ந்து நாட்டிலும், வீட்டிலும் அமைதியில்லையே என்று அங்கலாய்க்கின்ற இச்சூழ்நிலையிலும் நம்மத்தியிலே இப்படியான கேள்விகள் நிச்சயமாக எழத்தான் செய்கின்றன. ஏனென்றால் நாங்கள் இன்னும் முதிர்ச்சியடைந்த சிந்தனைக

ளையோ அல்லது பக்குவப்பட்ட மனித உணர்வுகள் நிறைந்த மதிப்பீடுகளையோ வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை.

உங்கள் மனம் வேதனைப்படுகின்றது. குடும்பத்தின் பெயர் சந்திக்கு இழுக்கப்படுகிறது. பொறுமை சோதிக்கப்படுகிறது. உணர்வுகள் தூக்கியெறியப்படுகின்றன. இப்படியான சிறுமைத் தனமுள்ளவனாக யாராவது செயற்பட்டால் அவனது வாழ்வு குட்டிச்சவராகுமே ஒழிய உருப்படாது. மற்றவர்கள் பற்றிப் பேசுவதும் அவர்கள் பற்றி தானுமாக விமர்சிப்பதும் ஒருவனுக்கு உண்டென்றால் அவன் தனது வாழ்வுக்கே குழிதோண்டுகிறான்.

ஆகையால், நீங்கள் இப்படியான பேர்வழிகளைக் கண்டு இவ்வளவு காலமும் கடைப்பிடித்த பொறுமையை இழக்காமல் அவர்கள் மட்டில் பரிவிரக்கத்தோடு நடந்து கொள்ளல் வேண்டும். உங்கள் மௌனத்தைக் கண்டு அவர்கள் தங்கள் வாயை மிக விரைவில் அடைத்துக் கொள்வார்கள். பொறுத்தார் அரசாள்வார்கள் அல்லவா?

● கே: வயதான வாலிபன் எனது நெருங்கிய உறவினரான வீட்டிற்கு போவது வழக்கம். அந்த வீட்டில் முறைப் பெண்ணை ஒருத்தி இருக்கின்றாள். அவளையும் என்னையும் இணைந்து “காதல்” என்று ஒரு பெயர் சூட்டி ஊர் மக்கள் எங்கள் இருவரினதும் மானம் காற்றாக கொடி கட்டிப் பறக்கச் செய்துள்ளார்கள். இதனால் மனமுடைந்த அந்த பெண்ணினி வாழ்ந்தால் என்னுடன்தான் வாழ்வது. இல்லை என்றால் தன் வாழ்வே முடிந்து விடுவதாக தனது உறவினரிடம் கூறியதாக நான் அறிந்தேன். இதனால் நான் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் தவிக்கிறேன். இது வரைக்கும் எனக்கும் அந்தப் பெண்ணுக்கும் எந்த விததொடர்பும் இல்லை. இனி அந்த பெண்ணுக்கு வாழ்வு கொடுப்பதா? இல்லையா? என்று எனக்கு ஒரு பதிலை தருவீர்களா?

✽ ப: தம்பி உமது பிரச்சனையை சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தில் அணுக விரும்புகிறேன். முதலாவதாக பருவப் பெண் — அதிலும் முறைப்பெண் ஒருவர் அந்த வீட்டில் இருக்கின்றார், என்பதையறிந்து அங்கு அடிக்கடி போயிருக்கின்றீர் நெருப்பில்லாமல் புகையாது, என்பது போல அந்தப் பெண் அவ்வீட்டில் இல்லாதிருந்தால் சமுதாயம் இப்படி கதைத்திருக்க மாட்டாது. நீர் அதை ஆரம்பித்ததில் நிறுத்த தவறிய படியால் இப்போது காலம்கடந்த நிகழ்ச்சியாக மாறி விட்டது.

இரண்டாவதாக சமுதாயம் இப்படிப் பேசுகின்றதே என்பதற்

காக வாழ்ந்தால் உம்மோடுதான் வாழ்வேன் அல்லது வாழ்வை முடிப்பேன் என்று அப்பெண் அவசரத் தீர்மானம் எடுத்திருக்கின்றாள். மூன்றாவதாக நீரோ அந்தப் பெண்ணுக்கும் உமக்கும் ஒருவிதமான தொடர்பும் இல்லை யென்று கூறுகின்றீர். இந்நிலையில் நீங்கள் இருவரும் சமுதாயத்தின் தவறான கண்ணோட்டத்திற்கு இரையாகி கவலைப்படுகிறீர்கள். ஆனால் உங்களது தற்கால நிலையை எண்ணி தீர்க்கமான முடிவெடுக்கத் தவறுகிறீர்கள். இந்நிலையில் உங்கள் இருவரினதும் எதிர்கால வாழ்க்கையைப் பாதிக்காத முறையில் உங்கள் தீர்மானம் அமைய வேண்டும். அத்தீர்மானத்திற்கு நீங்களே பொறுப்பு, சமுதாயம் அல்ல.

● கே: நான் க. பொ. த. (உயர்தரம்) படித்துக் கொண்டு இருக்கின்றேன். எனது பாடசாலையில் க. பொ. த. (சாதாரணம்) படிக்கும் ஒரு பெண் பிள்ளையை எனது உள்ளத்தினாலும் உணர்வினாலும் நேசித்தேன். ஆனால் அப்பெண் பிள்ளையும் என்னுடன் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகினாள். இருவரின் அன்பும் நாளடைவில் காதலாக மலர்ந்தது. எங்கள் இருவரின் காதலும் எனது பெற்றோருக்கு தெரியும். நாங்கள் இருவரும் ஆறு வருடங்களின் பின்பு ஒன்று சேர்வோம் என நிச்சயித்துள்ளோம். ஆனால் நான் நட்புரிதியில் பெண் வீட்டுக்கு சென்று வருகின்றேன். எங்கள் காதலை அறிந்த பெண்ணின் பெற்றோர்

எங்கள் இருவரின் காதலையும் வின வினர்கள், நாங்கள் அப்படி ஏதும் இல்லை எனக் கூறிவிட்டோம். நாங்கள் வெவ்வேறு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பெண்ணின் பெற்றோர் எங்களை பிரித்து விடுவார்களோ என எண்ணிப் பதட்டப்படுகின்றோம். - பெண்ணின் பெற்றோருக்கு நம் காதலை எப்படி வெளிப்படுத்தலாம்.?

குமுறுகின்ற காதலர்கள் முல்லைத்தீவு.

* ப: இளம்காதலர்களே! உங்கள் தவிப்பு வார்த்தையில் தென்படுகின்றது. காதல் என்னும் புனித உறவு மதம் குலம் அந்தஸ்து இவற்றையெல்லாம் கடந்தது உயர்தர வகுப்பில் படிக்கும், நீங்கள் இதை உண்மையாக அறிந்திருப்பீர்கள். அந்தவகையில் தான் உங்கள் காதல் மலர்ந்திருக்கின்றது என எண்ணுகின்றேன்.

இந்நிலையில் ஒரு சாராரின் (காதலன்) பெற்றோர் இதை அறிந்திருக்கின்றார்கள். பெண்ணின் பெற்றோருக்கு வெளிப்படுத்தத் தவறிவிட்டார்கள். சில வேளைகளில் உங்கள் காதலை மத அடிப்படையில் நிறுத்தி விடுவார்களோ என்ற அச்சம் உங்களுக்கு இருந்திருக்கலாம். ஆனால் ஏற்கனவே உங்கள் காதலைப்பற்றி அறிந்திருக்கின்ற பெண்ணின் பெற்றோர் மனிதாபிமானமுற்ற முறையில் பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள ரீதியில் உங்கள் பிரச்சனையை அணுகுவார்களென்று எண்ணுகின்றேன். உங்கள் சமு

தாயம் இப்படி நினைக்கின்றதே என்பதற்காக உங்கள் தீர்மானங்களைப் பாதகமாக மாற்றாமல் சாதகமான தீர்மானங்களை எடுங்கள். தீர்மானங்களை நீங்களே எடுக்க வேண்டும். நல்லவையாக அமைய எமது ஆசீர்கள்.

● கே: எனக்கு ஒரு நண்பன் இருக்கின்றான். நான் அவனை உயிரிலும் மேலாக அன்பு செய்கின்றேன். அவன் ஒரு பெண்ணை காதலிக்க விரும்பி அவளிற்கு காதற் கடிதம் கொடுத்தான். அவளே ரா விரும்பும் இல்லை என்று கூறிவிட்டாள். இந்நிலையில் நண்பன் அவளை எண்ணி எண்ணி கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவளே என்னை விருப்புகின்றான். நானும் அவளை விரும்புகின்றேன் இருவரும் எங்கள் விருப்பத்தை இன்னமும் தெரிவிக்கவில்லை. காரணம் நான் என் உயிர் நண்பனை வெறுக்கவும் விரும்பவில்லை. என் உயிர் காதலியை வெறுக்கவும் விரும்பவில்லை. உயிர் நண்பனா? உயிர் காதலியா?

வருந்தும் வாலிபன் இளமருதங்குளம்.

* ப: காதல் என்பது ஒருவரை வற்புறுத்திப் பெறும் அன்பு அல்ல. சுதந்தரமான விருப்பத்தின் அடிப்படையில் உருவாகின்ற உறவு. ஒரு பெண்ணை இருவர் விரும்புகின்றார்கள். ஆனால் அவளோ ஒருவனை விரும்புகின்றாள். இந்த பெண்ணை பொறுத்த மட்டில் அவள் உம்மையே விரும்புகின்றாள். உமது உயிர் நண்பனை அவள் விரும்பவில்லை. இதற்காக நண்பனின் தொடர்பு அறுந்து

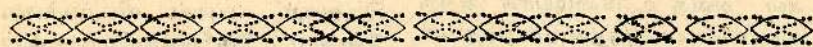
விடுமோவென்றே அல்லது அவன் விரும்புகின்ற பெண்ணை நானும் விரும்புகின்றேனென்றே நீங்கள் கவலைப்படவேண்டியதில்லை.

இரண்டாவதாக ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே உள்ள உறவுக்கு வித்தியாசமுண்டு முதலாவது நட்பு அடுத்தது காதல். காதலிப்பவர்கள் நண்பர்களாக இருப்பதில் ஒரு விதமான தவறு மில்லையே. நீர் செய்யவேண்டிய தென்னவென்றால் உம்முடைய நண்பனுக்கு நட்பைப்பற்றியும் காதலைப்பற்றியும் புரியவைக்க வேண்டும். உமது நண்பன் தன்னை விரும்பாத ஒரு பெண்ணை ஒரு நாளும் காதலிக்க முடியாது. வற்புறுத்தி அவளை அடைய விரும்பினாலும், அவர்களது வாழ்வு

வெற்றிகரமாக இருக்காது. ஆகையால் உயிரிலும் மேலாக நீர் மதிக்கும் உமது நண்பன் உம்முடைய உணர்வுகளுக்கும் மதிப்பளிப்பாரல்லவா. நீங்கள் காதலிப்பது வேறு நட்பாகவிருப்பது வேறு. ஒன்றையொன்று பாதிப்படையச் செய்யாமல் தொடர்ந்தும் வாழமுடியும். வாழ்ந்தது காட்டுவீர்களா?

நான் நேயர்களே!

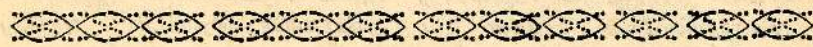
‘நான்’ இதழில் ஏற்கனவே வெளிவந்த கேள்விகளை ஒத்த கேள்விகளையே மீண்டும் மீண்டும் பெற்று வருகின்றோம். இவ்வாறான தவறுகளை நிறுத்துவதற்கு ‘கேள்வி - பதில்’ பகுதியை உன்னிப்பாகப் படிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

கருத்துக் குவியல் இல. 34

★ பாராட்டப்படுவோர் ★

(1) செல்வி. M. பத்மாமாலினி,
பாஷையூர்.	(2) ஆ. பற்றிசியா,
முல்லைத்தீவு.
(3) A. M. F. பிரிஸ்,
வங்ககாலை.	(4) செல்வி. மு. வரதா,
முல்லைத்தீவு.
(5) யேக்கப் ஜெயநதி,
நெடுந்தீவு.	(6) அ. வேதநாயகம்,
முருங்கன்.
(7) J. S. நீயூட்டன்,
சுண்டிற்சூளி.	(8) R. I. மேரி,
புங்குடுதீவு.
(9) பாலையா சகிலா,
பாஷையூர்.	(10) திருமதி எஸ். ராஜா,
நாளுட்டான்.

With Best Compliments
From

BENHUR FERNANDO

9, St. Sebastian Street,
KANDANA.

With Best Wishes

M/S AMALIE STORES

42, Old Butcher Street,
COLOMBO-11.

With Best Compliments

From

BENHUR FERNANDO

9, St. Sebastian Street,
KANDANA.

With Best Wishes

M/S AMALEE STORES

42, Old Butcher Street,
COLOMBO-11.